

ജന്തുലോകം

കോന്നിയൂർ
ആർ. നരേന്ദ്രനാഥ്

Lathamolkum
Kunjungalkum

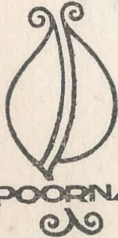
ജന്തുലോകം

രണ്ടാം ഭാഗം

10.00

Malayalam
JANTULOKAM II
Science for Children
By
KONNIYOOR R. NARENDRANATH
(R. N. Nair, B.Sc. B.L.)
First Edition March 1990
Price Rs. 10.00

Cover: Sankaranarayanan
Printed at:
Chris Printers, Kottayam-3
Publishers:
POORNA PUBLICATIONS, CALICUT - 1

888 (3-90) 25. I.A.P. ISBN 81-7180-090-4

ജന്തുലോകം

രണ്ടാം ഭാഗം

കോന്നിയൂർ ആർ. നരേന്ദ്രനാഥ്

പ്രസാധകർ:

പൂർണ പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കോഴിക്കോട്

കോന്നിയൂർ ആർ. നരേന്ദ്രനാഥിന്റെ കൃതികൾ

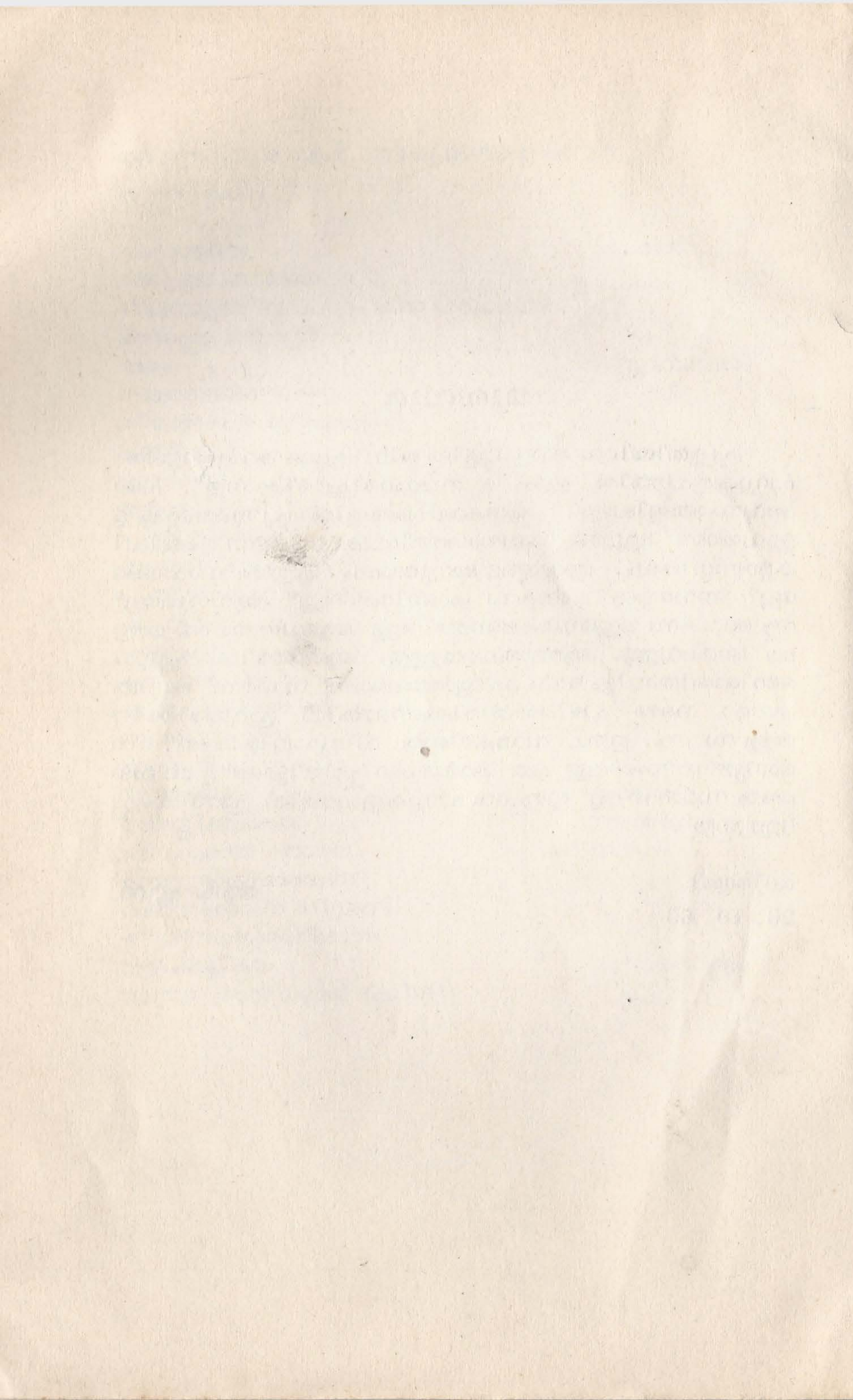
കടപ്പാടുകൾ	നോവൽ
മനുഷ്യബന്ധങ്ങൾ	,,
ദീപനാളത്തിനു ചുററും കുറെ ശലഭങ്ങൾ	,,
ഒററപ്പെട്ട മനുഷ്യർ	,,
വരം	ശാസ്ത്രനോവൽ
നമ്മുടെ ഭരണഘടന	പഠനം
നിക്കോബർ ദ്വീപുകളിൽ	,,
കന്നിമണ്ണ്	,,
ജന്തുലോകം I	ശാസ്ത്രം
ജന്തുലോകം II	,,
പുതുമയിലേക്ക്	,,
വളരുന്ന ചക്രവാളം	,,
പുതിയ ചക്രവാളങ്ങൾ	,,
ശാസ്ത്രരംഗം	,,
ശാസ്ത്രഗതി	,,
മുന്നേറുന്ന ശാസ്ത്രം	,,
അണുകുടുംബത്തിൽ	,,
ആണും പെണ്ണും	,,
മനുഷ്യൻ എന്ന സമസ്യ	,,
ആത്മമിത്രം	ചെറുകഥ
മുത്തശ്ശിക്കഥകൾ	നാടൻകഥകൾ
വിവാഹത്തിനുശേഷം	നാടകം
മനുഷ്യരാശിക്കുവേണ്ടി	,,
തെററിദ്ധാരണ നീങ്ങുന്നു	,,
ജീവിതം ആരംഭിക്കുന്നു	,,
വഴികാട്ടികൾ	ജീവചരിത്രം
ജാഗ്രത് ആൻഡമാൻ (ഹിന്ദി)	പഠനം

മുഖവുര

പ്രകൃതിയിലെ കുറെ എളിയ ജീവികളുടെ കാര്യങ്ങളാണ് പുസ്തകരൂപത്തിൽ ഇവിടെ സമാഹരിച്ചിരിക്കുന്നത്. പല അവസരങ്ങളിലായി ആനുകാലികങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ് എല്ലാം. കുലനാശത്തിലേക്കു നീങ്ങുന്ന മൂകജീവികളാണധികവും. അവയുടെ ഭാഗ്യദോഷം എത്രയും വാചാലമല്ലേ? അവയോട് അനുകമ്പ കാണിക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമല്ലേ? ആ അനുകമ്പ ജന്തുസംരക്ഷണത്തിനുള്ള ആവേശമായാൽ മാത്രമേ അത്ഥവത്തും ആത്മാത്ഥതയുള്ളതും ആയിത്തീരൂ. എല്ലാം അറിഞ്ഞിരുന്നിട്ടും ഒന്നും ചെയ്യാത്തവരാണ് നാമെന്നു് അടുത്ത തലമുറ നമ്മെ പഴിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ പ്രവത്തിക്കുവാനുള്ള സമയം, ഇതാ, വന്നുകഴിഞ്ഞു. വിദ്യാത്ഥികൾക്കും, സാമാന്യജനങ്ങൾക്കുമുള്ള ഒരു ഓർമ്മക്കുറിപ്പായിട്ടാണ്, ലേഖനങ്ങൾ സമാഹരിച്ച് ഇപ്പോൾ പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതു്.

മദിരാശി
26. 10. 86

ആർ. എൻ.

ഉള്ളടക്കം

കട്ടുറുമ്പ്

സ്വർഗ്ഗത്തിലെ കട്ടുറുമ്പ് എന്നു ചിലരെക്കുറിച്ച് ചില സന്ദർഭത്തിൽ പറയാറുണ്ടല്ലോ. ചില്ലറശല്യം ചെയ്ത് അന്യർക്ക് അസൗകര്യമുണ്ടാക്കുന്നവരെയാണ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞ് ആക്ഷേപിക്കാറുള്ളത്. കട്ടുറുമ്പിൻെറ കാര്യംപറഞ്ഞാൽ അത് അത്ര നിസ്സാരനാണെന്നു തോന്നുകയില്ല; പ്രത്യേകിച്ചും അതിൻെറ കടി ഒരിക്കലെങ്കിലും കിട്ടിയിട്ടുള്ളവർ!

കട്ടുറുമ്പിൻെറ പട ഇരതേടിയിറങ്ങുന്നത് നിങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ജിജ്ഞാസയുള്ളവർക്ക് എത്രനേരം വേണമെങ്കിലും അതു നോക്കിയിരിക്കാൻ വിഷമമുണ്ടാകുകയില്ല; അത്രയ്ക്ക് കൗതുകമുള്ള കാര്യങ്ങൾ കാണാൻ ഉണ്ടായിരിക്കും. പടയിൽ പെട്ടിട്ടുള്ളവർതന്നെ പലതരക്കാരാണ്. ഓരോരുത്തരുടെ പ്രവർത്തനവും ഭിന്നമാണ്. ആക്രമണത്തിനാണ് കൂട്ടമായിട്ടിറങ്ങാറുള്ളതെന്നു പൊതുവെ പറയാം. പക്ഷേ മററുള്ളവയെ മനഃപൂർവ്വം ദ്രോഹിക്കുകയെന്നുള്ളതല്ല ലക്ഷ്യം. വയററുപിഴപ്പിനാണ് അവ പുറത്തിറങ്ങിയിട്ടുള്ളത്. അതിൻെറ പംക്തിയിൽ പെട്ടാൽ സാധുക്കളായ പ്രാണികൾക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ വളരെ പാടുപെടേണ്ടിവരും. ചിലപ്പോൾ അകപ്പെട്ടവരെ കട്ടുറുമ്പിൻെറ പട പച്ചയോടെ തിന്നെന്നിരിക്കും!

ഒരിഞ്ചുനീളമുള്ളവ മുതൽ കാൽ ഇഞ്ചിൽ കുറവുള്ളവർവരെയായി, കട്ടുറുമ്പുകൾ പല ഇനങ്ങളുണ്ട്. ഒരു സമൂഹത്തിൽ കുറഞ്ഞത് 30,000 പ്രായമുള്ളവരും അത്രത്തോളംതന്നെ കുഞ്ഞുകുട്ടികളും ഉണ്ടാകും. ഇത്രയധികം അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു കൂട്ടത്തിന് വേണ്ടിവരുന്ന ആഹാരവിഭവം മോശമല്ലാ. ദിവസമൊന്നിന്, ദ്രാവകരൂപത്തിൽപറഞ്ഞാൽ, അരഗ്യാലനോളം ആഹാരം ഒരു കട്ടുറുമ്പുകൂട്ടത്തിന് വേണ്ടിവരും! അതുകൊണ്ട് നിരന്തരമായി വേട്ടനടത്താതിരിക്കാൻ പററുകയില്ല. മററുള്ള എറുമ്പുകളെ അപേക്ഷിച്ച് കട്ടുറുമ്പുകൾ കൂടുതലും മാംസപ്രിയരാണ്. ദേശസഞ്ചാരികൾ അവിശ്വസനീയങ്ങളായി കരുതാവുന്ന കഥകൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്, ഓർമ്മയിൽവരുന്നു. ക്ഷീണിച്ചുവീണ ഒരു കുതിരയെ ഒരു കട്ടുറുമ്പുകൂട്ടം പച്ചയോടെ തിന്നുതീർത്തത്രേ! നാലഞ്ചു ദിവസംകഴിഞ്ഞ് അവശേഷിച്ചിരുന്നത്

കുതിരയുടെ കഠിനങ്ങളായ കുറെ അസ്ഥിക്കഷണങ്ങൾ മാത്ര മായിരുന്നു! മൂന്നു കോലാടുകളെ മുച്ചൂടും മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ടു തിന്നുതീർക്കുന്നതു് നേരിട്ടുകണ്ട സഞ്ചാരികളുണ്ടു്. ഉറങ്ങിക്കി ടക്കുന്ന മനുഷ്യരെ യാതൊരു മുന്നറിയിപ്പുമില്ലാതെ വകവരുത്തി യിട്ടുള്ളതിനും ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു് മറന്നുകൂടാ. ഇരയാക്കിയ ജന്തുവിനെ പൊതിഞ്ഞു് ഉറുമ്പുകൾ പണി തുടങ്ങു ന്നു. തിന്നുന്നതു്, എല്ലാ അംഗങ്ങളും ഒന്നിച്ചാണു്! ഒടുങ്ങാത്ത തീററിക്കൊതിയാണു് കട്ടുറുമ്പുകളെ കാടത്തം കാണിക്കാൻ പ്രേ രിപ്പിക്കുന്നതു്.

വലിയ സമൂഹമാണെങ്കിലും കട്ടുറുമ്പുകൾ സ്ഥിരമായ ഒരു താവളത്തിൽ ഉറച്ചുകഴിയുന്നതു് സാധാരണമല്ല. പ്രത്യുൽപ്പാദ നപ്രക്രിയയുടെ താളക്രമമനുസരിച്ചു് താവളം തീരുമാനിക്കുന്നു. ഇതു് സാധാരണമായി 30–40 ദിവസങ്ങളിലൊരിക്കലാണു്. സങ്കേതത്തിലെ റാണി ഒന്നുരണ്ടു ദിവസംകൊണ്ടു് 25,000— 35000 മുട്ടകൾ ഇടും. ഈ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യത്തിനുമുമ്പാണു് താവളം ഉറപ്പിക്കുന്നതു്. മുട്ടകൾ വിരിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ കുഞ്ഞു ങ്ങളെ പോററുന്ന ഉത്തരവാദിത്തം സമൂഹം ഏറെറടുക്കും. മററു പല ഉറുമ്പുവർഗ്ഗങ്ങളിലും ഉള്ളതുപോലെ, മുതിർന്നവർ ആഹാരം തിന്നു് ദഹിപ്പിച്ചു് ഛർദ്ദിച്ചല്ല കട്ടുറുമ്പു് കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു കൊടു ക്കുന്നതു്. കിട്ടുന്നപാടെ അവ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ മുമ്പിൽകൊടുക്കും. അവ തിന്നുകയും ചെയ്യും!

മുട്ടവിരിഞ്ഞിറങ്ങുന്നവരിൽ കൂടുതലും പണിയാളരാണു്. ബാക്കി ആണുങ്ങളും അവരിൽത്തന്നെ ഒരു നല്ലപങ്കു് പോരാളി കളായിരിക്കും. പട്ടാളച്ചിട്ടയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോററാനും റാണിയെ പരിചരിക്കാനും പ്രത്യേകം ചുമതലപ്പെട്ടവരുണ്ടു്. ചിറകുമുളച്ചു് വളർച്ച പൂർത്തിയായാൽ ആണുങ്ങൾ മററുസമൂഹങ്ങളിലെ റാണിമാരെ തിരക്കിപറക്കുന്ന താണു് പതിവു്. താരതമ്യേന കൂടുതൽ വലിപ്പവും ഈച്ചയുടെ മാതിരി ചിറകും ഉള്ള ആണുങ്ങളെ കണ്ടാൽ, കടന്നലാണെന്നേ തോന്നൂ! പട്ടാളക്കാരനു് തൊഴിലാളിയുടെ ഇരട്ടിയോളം വലി പ്പം വരും.

സമൂഹത്തിലെ ഭൂരിഭാഗം അംഗങ്ങളും അന്ധരാണു്. പട്ടാ ളച്ചിട്ടമുഴുവൻ നടപ്പാക്കുന്നതു് തികച്ചും ജന്മവാസനകൊണ്ടത്രേ. മുമ്പേപോകുന്നവർ അവിടവിടെ സ്ഥാപിക്കുന്ന 'മണം' ആണു് വഴികാണിക്കുന്ന അടയാളം. യഥാർത്ഥത്തിൽ അന്ധൻ അന്ധനെ നയിക്കുന്നതു് ഇവിടെ കാണാം. അവയുടെ അച്ചടക്കവും, ജീവി തരീതികളും ആരേയും വിസ്മയിപ്പിക്കുന്ന വിധത്തിൽ സജ്ജീക

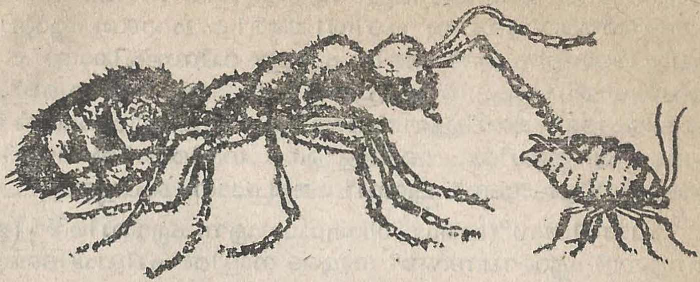
രിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിവേകശക്തിയില്ലെങ്കിലും സമൂഹത്തിലെ സ്വസഹോദരങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്ക് ആത്മത്യാഗം അനുഷ്ഠിക്കാനും ഈ പ്രാണികൾ മടിക്കാറില്ല. ത്യാഗസന്നദ്ധതയ്ക്ക് മനുഷ്യർ ഈ എളിയപ്രാണികളെ കണ്ടുപഠിക്കണം. സ്വന്തംകാര്യം സിന്താബാദ് എന്നമട്ടിൽ മനുഷ്യർ കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന വിക്രിയകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ ഈ ജീവികളുടെ ജീവിതം പഠിക്കുന്നതു് നന്മ വരുത്തുവാൻ ഉതകും. അതുകൊണ്ടാവാം എറുമ്പിനെ ആരാധനാവിഗ്രഹമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു വലിയ അമ്പലം തൃശ്ശിനാപ്പള്ളിക്കു സമീപമുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് ബുദ്ധിമാന്മാർ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതു്!

ചെടിച്ചെള്ള്

നിരീക്ഷണത്തിനുള്ള താത്പര്യവും കാര്യങ്ങൾ അറിയാനുള്ള ആവേശവുമുണ്ടെങ്കിൽ നമ്മുടെ ചുററുമുള്ള മേഖലയിൽ നിന്നു തന്നെ അത്ഭുതമുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തുതകൾ പലതും നമുക്ക് ശേഖരിക്കാം. പ്രകൃതിനിരീക്ഷണം പോലെ നിരന്തരം ആനന്ദമരുളുന്ന മററുകാര്യങ്ങൾ കുറവാണ്. നാം അതിന് എങ്ങും പോകേണ്ടതില്ല. നമ്മുടെ വളപ്പിൽതന്നെ വേണ്ടുവോളം രഹസ്യങ്ങൾ കിടപ്പുണ്ട്.

പയറുവള്ളിയുടെ വളരുന്ന തലയിലും, റോസാച്ചെടിയുടെ മുററിയിട്ടില്ലാത്ത ശിഖരങ്ങളിലും, വഴുതനയുടെ മണ്ടയിലും മററും പററിപ്പിടിച്ച്, ചില കാലങ്ങളിൽ കൂട്ടംകൂടി കഴിയുന്ന ഒരു പ്രാണിയാണ് ചെടിച്ചെള്ള്. ഇപ്പറഞ്ഞ ചെടികളിൽ മാത്രമല്ല മററുപലതിലും അതു് കടന്നു കൂടാറുണ്ട്. കീടവർഗ്ഗത്തിൽ പെടുന്ന ഒരു ചെറിയ ജീവിയാണിതു്. ശരീരം മൃദുവും മഞ്ചാടിയുടെ ആകൃതിയോടുകൂടിയതുമാണ്. ചെറുതാണ് തല. അതിൻെറ ഇരുവശങ്ങളിലായി രണ്ടു കീർണാക്ഷികളും രണ്ടു സ്പർശിനികളും. ആഹാരസമ്പാദനത്തെ സഹായിക്കുന്ന സംവിധാനത്തോടുകൂടിയ വദനം. പെൺജാതികളിൽ ചിലതിന് ചിറകുമുള്ളതും. അവ അധികവും കാട്ടുചെടികളിലാണ് ചില കാലം കഴിക്കുക. മരപ്പട്ടയുടെ വിടവുകളിൽ മുട്ട നിക്ഷേപിക്കും. കുട്ടികളധികവും പെണ്ണായിരിക്കും. പൂർണ്ണവളർച്ച പ്രാപിക്കുമ്പോൾ 2—3 മില്ലിമീററർ വലിപ്പംവയ്ക്കും. ശിശിരകാലത്തു് ഇടാൻ ഇടയായ ഒരു മുട്ട വിരിഞ്ഞു് അനുകൂലമായ സാഹചര്യത്തിൽ വളർന്ന് പ്രത്യുൽപ്പാദനം അനുക്രമമായി നടത്തിയാൽ അടുത്ത ഇല പൊഴിയുംകാലമാകുമ്പോഴേക്ക് വർദ്ധിക്കാവുന്ന ചെടിച്ചെള്ള സമൂഹത്തിൻെറ തൂക്കം ഭൂമിയുടെ ഭാരത്തോളം എത്താം എന്നാണ് പാശ്ചാത്യനാട്ടിലെ ഒരു നിരീക്ഷകൻ കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. പക്ഷേ ഇതു സംഭവിക്കാറില്ല കാരണം, ചെടിച്ചെള്ളുകളുടെ ശത്രുക്കൾ നിർവ്വഹിക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങളാണ്!

കാററൊഴുക്കിൽപെട്ട് ചിറകുള്ള പെൺപൂച്ചികൾ ചെന്നുവീഴുന്നിടത്തു പുതിയ സങ്കേതങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കുന്നു. രണ്ടായിരം അടി ഉയരത്തിൽ, ബലൂണിലിരുന്നു, വായുമണ്ഡലത്തിലെ സാമ്പിൾ പരിശോധിച്ച വിദഗ്ധന്മാരുടെ വലയിൽപെട്ട പ്രാണികളിൽ, മുപ്പതു ശതമാനവും ഇങ്ങനെ പറന്നുയരുന്ന

ചെടിച്ചെള്ളിനെ പരിചരിക്കുന്ന എറുമ്പ്—പ്രകൃതിയിലെ സൗഹൃദത്തിന് ഒരു ഉദാഹരണം.

ചെടിച്ചെള്ളുകളായിരുന്നു! ഈ പ്രാണികൾക്ക് പ്രചരിക്കുവാനുള്ള പ്രാവീണ്യം എത്രയെന്ന് ഇതിൽനിന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ.

ചെടികൾക്ക വിപത്തു വരുത്തുവാൻ കരുത്തുള്ളവയാണ് ഈ കൊച്ചുപ്രാണികൾ. ഒററയ്ക്ക് അതു് തികച്ചും നിരുപദ്രവിയാണ്. പക്ഷേ ഒന്നിക്കുമ്പോൾ, കൂട്ടം കൂടുമ്പോൾ. വലിയ വിനയായിത്തീരുന്നു. ചെടികളുടെ ഇളം തലകളിലെ മൃദുവായ ഭാഗങ്ങളിൽ ആണ് അവ കൂട്ടം ചേരുന്നതു്. ചാരം വാരി വിതറിയിരിക്കുകയാണെന്നു തോന്നും ഒററ നോട്ടത്തിന്. ഈ സന്ദർഭങ്ങളിൽ എറുമ്പുകൾ ധാരാളം അവിടെ കൂടാറുണ്ട്. ചെടിയുടെ മുററാത്ത ഭാഗങ്ങളിൽ വദനസൂചി കുത്തിയിറക്കി, നീർ കുടിച്ചാണ് ചെടിച്ചെള്ളിൻെറ ജീവിതം. ആവശ്യം നിറവേററാൻ വലിയ തോതിൽ നീരു് ചോർത്തി കുടിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ള മാംസ്യാംശം സ്വീകരിച്ച ശേഷം, ജലം പുറത്തു കളയുന്നു. ഇങ്ങനെ പുറത്തുവിടുന്ന ജലത്തിൽ, പഞ്ചസാരാംശം കലന്നിട്ടുണ്ട്. ഇതാണ് ചെടിച്ചെള്ളിൽ നിന്നൂറുന്ന, സ്വാദുള്ള തേൻ! ഈ 'തേൻ' നക്കിക്കുടിക്കുവാൻ എറുമ്പുകൾക്ക് അത്യാർത്തിയാണ്. അതിനാൽ ചെടിച്ചെള്ളിനെ പോററാനും വളർത്താനും എറുമ്പിന് വലിയ താല്പര്യമുണ്ട്. തേൻ കൊടുക്കുന്നതിനു പകരം പ്രാണിയ്ക്ക് കിട്ടുന്നതു് എറുമ്പുകളുടെ പരിചരണവും സംരക്ഷണവുമാണ്. രണ്ടു പ്രാണികളും പരസ്പര സഹകരണത്തോടെ സന്തോഷമായി ജീവിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ കാട്ടുമൃഗങ്ങളെ മെരുക്കി വളർത്തിത്തുടങ്ങുന്നതിന് എത്രയോ ദശലക്ഷം വർഷങ്ങൾക്ക മുമ്പ്, എറുമ്പുകൾ ചെടിച്ചെള്ളിനെ പോററിവളർത്താൻ ആരംഭിച്ചു! ചെള്ളിൻെറ

ശത്രുക്കളെ ഓടിക്കുക മാത്രമല്ല, ആപത്തുപ്രതീക്ഷിക്കാത്ത സങ്കേതങ്ങളിൽ കൊണ്ടുചെന്നു് കുടിയിരുത്തി പോററാനും എറുമ്പുകൾ തല്പരരാണു്. ശരീരത്തിനു പുറത്തു വിസർജ്ജിക്കുന്ന 'തേൻ' അവിടെ തടിച്ചുകൂടുന്നതും പ്രാണിക്കു് ആപല്കരമാണു്. ഒരു ചെടിച്ചെള്ളു് മണിക്കൂറിൽ രണ്ടു ഘനമില്ലിമീററർതേൻ ഇപ്രകാരം പുറത്തുവിടും. ചെള്ളിൻെറ ശരീരത്തിൽ തടവിയും, ഇക്കിളിയിട്ടും ആണു് എറുമ്പു് തേൻ പാനം ചെയ്യുന്നതു്.

ലാസിയസ്(Lasius Fuliginosus)എന്ന എറുമ്പിൻെറ (ഇതിനെ കൂനൻ എറുമ്പെന്നാണു് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ചിലയിടങ്ങളിൽ പറയുന്നതു്.) ഒരു സമൂഹത്തിനു് നൂറു ദിവസംകൊണ്ടു ചെടിച്ചെള്ളിൻ സമൂഹത്തിൽനിന്നു് മൂന്നു മുതൽ ആറുവരെ റാത്തൽ തേൻ ശേഖരിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നു് കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

ചെടിച്ചെള്ളിൻെറ പ്രത്യുല്പാദന പ്രക്രിയയിൽ അസാധാരണമായ ചില സവിശേഷതകൾ കണ്ടെത്താം. എണ്ണം പെരുപ്പിക്കാൻ; വളരെ എളുപ്പം സാധിക്കുന്ന ഏർപ്പാടുകൾ അതിനുണ്ടു്. അനുകൂലമായ സാഹചര്യം നിലവിലുള്ളപ്പോൾ, ആണിൻെറ ആവശ്യം പ്രത്യുൽപ്പാദനത്തിനാവശ്യമില്ല. ആൺസമ്പർക്കമില്ലാതെ പെണ്ണു് പുതിയ പരമ്പരകളെ പുറപ്പെടുവിക്കും. പക്ഷേ ഒരു കാര്യമുണ്ടു്. ഇപ്രകാരം പിറക്കുന്നവരൊക്കെ പെണ്ണായിരിക്കും! 'അലിംഗപ്രജനനം'—എന്നാണു് ഈ ഏർപ്പാടിനു് വിദഗ്ദ്ധന്മാർ നല്കിയിട്ടുള്ള നാമം. ഒരു തള്ളയ്ക്കു് ഒരു ദിവസം ഇരുപത്തിയഞ്ചോളം പെൺമക്കൾക്കു് ഇപ്രകാരം ജന്മം നല്കാൻ വിഷമമില്ല. ഈ പുതിയ സന്തതികൾ എട്ടുമുതൽ പത്തു ദിവസങ്ങൾക്കകം സന്താനോല്പാദനം തുടങ്ങും. അമ്മ ചെയ്തതുപോലെ, ആണിനെ കാണാതെയാണു് ഈ കർത്തവ്യം അവ അനുഷ്ഠിക്കുന്നതും. ഇങ്ങനെ മക്കളും മക്കളുടെമക്കളും, അവരുടെ മക്കളുമായി വർഗം പെരുകുന്നു. ആണിൻെറ ആവശ്യമില്ലാതെ സന്താനോൽപ്പാദനത്തിലൂടെ വർഗത്തെ നിലനിർത്തുന്നതിനു് കഴിവുള്ളതു്, അത്ഭുതകരമായ സിദ്ധിയല്ലേ?

ചെടിച്ചെള്ളിനു് പ്രകൃതിയിൽ ധാരാളം ശത്രുക്കളുണ്ടു്. പക്ഷികൾ, കടന്നലുകൾ, പാററ, എന്നിവ മുതൽ മനുഷ്യർ വരെ അതിൻെറ വിരോധികളാണു്!. പക്ഷികൾ പലതും അതിനെ കൊത്തിവിഴുങ്ങും. കടന്നലിൽ ഒരിനം മുട്ട നിക്ഷേപിക്കുന്നത്, ചെടിച്ചെള്ളിൻെറ പുറത്താണു്! യഥാകാലം വിരിഞ്ഞിറങ്ങുന്ന പുഴ, ചെടിച്ചെള്ളിനെ ജീവനോടെ അല്പാല്പമായി കാർന്നുതിന്നു തീർക്കുന്നു! വളർത്തുചെടികളും വിളകളും ചെടിച്ചെള്ളിൽ നിന്നു സംരക്ഷിക്കുവാൻ മനുഷ്യർ കീട

നാശിനികളുപയോഗിച്ചാണ് ഈ പ്രാണിയെ സംഹരിക്കുന്നത്!

നിങ്ങൾ ചെടിച്ചെള്ളുള്ള ചെടികാണുമ്പോൾ സൂക്ഷിച്ചു നിരീക്ഷിക്കുക. അതിനെ വെറുക്കാനല്ല, മനസ്സിലാക്കാനായിരിക്കണം നിങ്ങളുടെ ശ്രമം. ഇവിടെ പറഞ്ഞ പലകാര്യങ്ങളും നിങ്ങൾക്ക് പരിശോധിച്ച് ശരിയാണോ എന്ന് നിശ്ചയിക്കാൻ സാധിക്കും! പ്രകൃതിനിരീക്ഷണ കൗതുകം ശക്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യും!

കേരഞണ്ട്

കരിക്കുകഴിക്കുന്നതിനു് കൊതിയുള്ള ഒരു ഞണ്ടുണ്ട്. അതു് തെങ്ങിൻെറ മണ്ടയിലേക്കു് കയറുന്നു! നമ്മുടെ ജന്മനാടായ ഭാരതത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗമായ ആൻഡമാൻ നിക്കോബാർദ്വീപ സമൂഹങ്ങളിലെ ചില ദ്വീപുകളിൽ ഇതിനെ കാണാൻ വിഷമമില്ല. തെങ്ങുകൃഷിക്കു് ഇതു് വലിയ നഷ്ടം വരുത്താറുണ്ടെന്നാണു്, കൃഷിക്കാരുടെ പരാതി.

ഇന്ത്യൻ കേരഞണ്ട് (Birgus latro) എന്നാണു് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ അതിനു കൊടുത്തിട്ടുള്ള പേരു്. സാമാന്യം നല്ല വലിപ്പമുണ്ട്. താഴെ വീഴുന്ന നാളികേരം കരണ്ട്, അകത്തുള്ള തേങ്ങാച്ചോറും വെള്ളവും കഴിക്കുകയാണു് പതിവു്. ആവശ്യം ഉണ്ടായാൽ തെങ്ങിൻതടിയിലൂടെ കയറി മണ്ടയിലെത്തി, കുലയിലെ കരിക്കിൻെറ മുഖഭാഗം തുരന്നു്, അകത്തുള്ളതു്, ആഹരിക്കും! നാളികേരപ്രിയനായ ഈ ഞണ്ടിനെ പിടികിട്ടിയാൽ മനുഷ്യരും തിന്നും! നല്ല സ്വാദുള്ള മാംസമാണു്. ധാരാളം കൊഴുപ്പുണ്ട്. ഞണ്ടുകറി വിശിഷ്ടവിഭവമായി ആളുകൾ പരിഗണിക്കുന്നു.

കേരഞണ്ടിൻെറ ഒരു ചാർച്ചക്കാരനാണു് സന്ന്യാസിഞണ്ട് (Hermit crab) ഭൂരിപക്ഷം സന്ന്യാസിമാരേയുംപോലെ ഇതും അന്യാശ്രയിയാണു്! ഒഴിഞ്ഞ ശംഖിലോ അതുപോലെയുള്ള മററു് ഏതെങ്കിലും തോടിലോ ആണു് ആശ്രമം സ്ഥാപിക്കുക. അവിടെ പററിക്കൂടി പതിഞ്ഞുകഴിയുവാനാണു് താത്പര്യം. ഒററ നോട്ടത്തിനു് തോന്നും, തോടു് അതിൻെറ ശരീരാംശമാണെന്നു്! പക്ഷേ നേരു് അതല്ലല്ലോ, സ്വശരീര രക്ഷയ്ക്കായി അതിൽ കയറി കാലം കഴിക്കുന്നു എന്നേയുള്ളു. സന്ന്യാസിഞണ്ടുകളുടെ സന്തതികൾ ശംഖും ചിപ്പിയും തേടി അലയും. എവിടെയെങ്കിലും ഒന്നു കണ്ടെത്തിയാൽ അതിൽ കയറിക്കൂടാൻ ശ്രമിക്കും. വേണ്ടിവന്നാൽ അതിനുവേണ്ടി പോരാടാനും മടിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ എവിടെയെങ്കിലും തോടു് കണ്ടുപിടിച്ച് ഇരുപ്പുറപ്പിച്ചാൽ മാത്രമേ സമാധാനമുള്ളു, ജീവിതഭദ്രതയുള്ളു. തെങ്ങുകേറിയുടെ ചാർച്ചക്കാരൻ, സന്ന്യാസജീവിതം നയിക്കുന്നു!

രാജഞണ്ടെന്നു പറയുന്ന ഒരു ജാതിയുണ്ട്— കടലിൽ. ആറു ജോഡി കാലും ഒരുജോഡി കണ്ണും ഒരു കീർണാക്ഷിയും ഇതിനുണ്ട്. എട്ടുകാലികളോടാണു് രൂപസാദൃശ്യം.

ഞണ്ടുകളിലധികവും കടൽജീവികളാണു്. ശുദ്ധജലവാസികളും കുറെയുണ്ടു്. ഈ നീന്തൽ വിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെ പിൻകാലുകൾ തുഴയായി രൂപം പ്രാപിച്ചിരിക്കും. ഫിഡിലർ ഞണ്ടിന്റെ ആൺജാതിയുടെ മുൻകാലിൽ ഒന്നു വളന്നു് വളരെ വലുതായിത്തീരും. കാണുമ്പോൾ കാലിൽ മന്തു് വന്നോ എന്നു സംശയിക്കും! രോഗമൊന്നുമല്ല; സ്വാഭാവികമായ വളച്ച്തന്നെ.

ഞണ്ടുകൾ സ്വതവേ ഭീരുക്കളാണു്. ശത്രുഭയമുണ്ടായാൽ പാഞ്ഞു് മാളത്തിൽ മറയും. തീററിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളൊന്നുമില്ല. നല്ല ശാപ്പാട്ടുരാമന്മാരുമാണു്. സ്വജാതിക്കാരെപ്പോലും തിന്നുന്നതു് സാധാരണമത്രേ ഏതെങ്കിലും കാരണംകൊണ്ടു് അവയവം നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ, അതു് പുതിയതായി സ്വയം വളന്നുകൊള്ളും.

ഞണ്ടിറച്ചിയ്ക്കു് ഔഷധഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നാണു് പലരുടെയും വിശ്വാസം; കാസശ്വാസത്തിനും നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന പനിയ്ക്കും പററുമത്രേ. ചില ജാതികളെ സൂപ്പിനു് ഉപയോഗിക്കുക സാധാരണയാണു്. അതു് നല്ല ടോണിക്കാണെന്നാണു് പറയപ്പെടുന്നതു്.

മീൻചന്തയിൽ പോയാൽ നമുക്കു് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സാധാരണ പിടിക്കാറുള്ള ഞണ്ടുകളെ നേരിട്ടു കാണാം. അവയെ കാണുന്നതുതന്നെ കൗതുകകരമായ ഒരു വിനോദംതന്നെ.

കടൽക്കുതിര

പെണ്ണുങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്നു് പരക്കെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ചില കർത്തവ്യങ്ങൾ ആണുങ്ങൾ നടത്തുന്നതുകാണുമ്പോൾആർക്കും നേരമ്പോക്കു തോന്നും. ചിലർക്കു് സഹതാപവും! ഇത്തരത്തിലുള്ള സഹതാപത്തിനു് അർഹരാണു് കടൽക്കുതിരയുടെ കൂട്ടത്തിലെ പുരുഷന്മാർ. പെണ്ണിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവളുടെ കർത്തവ്യം മുട്ടയിടുന്നതോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നു. എവിടെയെങ്കിലും മുട്ടയിട്ടശേഷം തന്തയെ അവിടെ കാവലിരുത്തുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്. ആണിൻെറ ഉദരത്തോടുചേർന്നു് ഒരു ''സഞ്ചി''യുണ്ടു്. സഞ്ചിമൃഗത്തിൻെറ സഞ്ചിപോലെ ഒന്നു്! ഈ സഞ്ചിക്കു് രണ്ടു് ഉറകൾ ഉണ്ടു്. ഇതിലാണു് ബഹുമാന്യയായ മാതാവു് മുട്ട നിക്ഷേപിക്കുന്നതു്. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ശ്രീമതി തൻേറടത്തോടെ സ്ഥലംവിടും! ഒന്നുംരണ്ടും മുട്ടയല്ല പുരുഷൻെറ ഉദരഭാഗത്തെ സഞ്ചിയിൽ അവൾ നിക്ഷേപിക്കാറുള്ളതു്; ഇരുനൂറെണ്ണം! അതു സ്വീകരിക്കുമ്പോൾമുതൽ ആണിൻെറ ''ഭാരം'' ആരംഭിക്കുന്നു. മുട്ടസ്സു് കേടുപററിക്കൂടാ. അങ്ങനെ നാല്പതുമുതൽ അൻപതുദിവസംവരെ ജാഗ്രതയോടെ കഴിയണം. വിരിഞ്ഞിറങ്ങുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ നാലഞ്ചെണ്ണമെന്ന ക്രമത്തിൽ സഞ്ചിയുടെ ചെറിയ വായിൽക്കൂടെ പുറത്തേക്കുവിടും. ഇതു് വിഷമമില്ലാത്ത പണിയല്ല. വളരെ ക്ലേശിച്ചാണു് കാര്യം സാധിക്കുന്നതു്. ഈ സമയം—പുരുഷൻ പ്രസവിക്കുന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം—അവൻ അനുഭവിക്കുന്ന വിമ്മിട്ടം, വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്, അപ്പോഴത്തെ അവൻെറചേഷ്ടകൾ. മണലുള്ളിടത്തുകിടന്നു് ഉരുളുകയും, മാന്തുകയും, പിടയുകയുമൊക്കെ ചെയ്യും! വേദനകൊണ്ടു് കണ്ണു് തള്ളും! ദൃഷ്ടിചുഴററി വേദനയുടെതീഷ്ണത വ്യക്തമാക്കും! എങ്ങിനെയെങ്കിലും കുഞ്ഞുങ്ങൾ പുറത്തുപോയാൽമതിയെന്നാണു് ഭാവം. പുരുഷൻ നൊന്തുപ്രസവിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിൽ പാകപ്പിഴയില്ല!

മുട്ടകൾ വിരിഞ്ഞു് കുട്ടികളൊക്കെ പുറത്തുചാടിയാൽ സാധാരണയായി ആണിൻെറ പണിതീരും. അപൂർവ്വം ചില വർഗങ്ങളിൽ, ശത്രുഭയമുണ്ടായാൽ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ അച്ഛൻെറ സഞ്ചിയിൽ അഭയംതേടാറുണ്ടു്. പുറത്തുവിട്ട കുട്ടികൾ സ്വന്തംകാര്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളണമെന്നാണു് പൊതുവേയുള്ള ചട്ടം. ജീവിക്കാൻ കരുത്തുള്ളവർ നിലനില്ക്കും. ബാക്കിയുള്ളവ അകാലമൃത്യുവിന്നിരയാകും. ശരാശരി ഇരുനൂറു

മുട്ടവിരിഞ്ഞാൽ, പ്രായപൂർത്തിയെത്തുന്നതിന് സാധിക്കുന്ന സന്തതികൾ കഷ്ടിച്ച് പത്തോ പതിനഞ്ചോ മാത്രമായിരിക്കും. രണ്ടുകൊല്ലമെത്തിയാൽ, അവയും മാതാപിതാക്കന്മാരെ അനുകരിച്ച് പ്രത്യുൽപ്പാദനത്തിൽ വ്യാപൃതരാകും. ആണും പെണ്ണും അടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ ശരീരചലനത്താലും മററും പ്രണയപ്രകടനങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കും! നേരമ്പോക്കുണ്ടാക്കുന്ന ഈ പരിപാടികളെ ''കല്യാണനൃത്തമായിട്ടാണ് ചിലർ പറയാറുള്ളത്!

പ്രത്യുൽപ്പാദനകാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല കടൽക്കുതിര നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കാറുള്ളത്. ഇതിന്റെ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും സ്വഭാവസവിശേഷതകളും മററു ജീവികളിലൊന്നുംകാണാറില്ല. കടൽക്കുതിരയെന്നുപറയുമ്പോൾ, മത്സ്യമന്ദിരങ്ങളിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാറുള്ള ജന്തുവിനെ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തവർ കരുതിയേക്കാം, കുതിരയേപ്പോലെ വലിപ്പമുള്ളതാണിതെന്ന്! കരയിലെ കുതിരയും കടൽക്കുതിരയും തമ്മിൽ ആനയും ആമയും തമ്മിലുള്ള അന്തരമുണ്ട്. ഒരിഞ്ചുമുതൽ രണ്ടടിവരെയാണ് കടൽക്കുതിരയുടെ നീളം. ആകെ അൻപതിൽപരം ജാതികളെ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ആസ്ട്രേലിയയോട് ചേർന്നുകിടക്കുന്ന കടലുകളിൽ കാണാറുള്ള വർഗ്ഗത്തിന് അങ്ങേയററം രണ്ടടിവരെ വലിപ്പംവരാം. ഭൂമദ്ധ്യരേഖാ പ്രദേശങ്ങളിലെ കടലുകൾആണ് കൂടുതൽ പ്രിയപ്പെടുന്നത്. എങ്കിലും തണുപ്പുപ്രദേശങ്ങളിലും ഇവ ഇല്ലാതില്ല. ശുദ്ധജലത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവയും കുറെയുണ്ട്. ജപ്പാൻകടലിലും കിഴക്കേഇന്ത്യൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളോടടുത്തുള്ള കടലുകളിലും നമ്മുടെ ഇന്ത്യാസമുദ്രത്തിലും ആണ് കടൽക്കുതിരകൾ ഏററവും അധികമുള്ളത്. കടൽച്ചെടികൾ ധാരാളമുള്ള സങ്കേതങ്ങളിൽ ഇവ സുഖമായി ജീവിക്കുന്നു. കടൽച്ചെടികളിൽ ബന്ധിപ്പിച്ചുകഴിയുകയാണ് പതിവ്. കടലൊഴുക്കിൽപ്പെട്ട് ചെടികൾ ഒഴുകിപ്പോകാനിടവന്നാൽ അവയോടൊപ്പം കടൽക്കുതിരയും പോകും!

കടൽച്ചെടികളുടെ ഇടയിൽ സൗകര്യമായി, ശത്രുക്കളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപെടാതെ, പുലരുന്നതിനു പററിയതാണ് കടൽക്കുതിരയുടെ ശരീരഘടന. അതിന്റെ നിറവും സസ്യങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നമല്ല. സാഹചര്യവുമായി യോജിച്ച സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതിനാൽ, സ്വരക്ഷയ്ക്ക് മററ് ഉപാധികളൊന്നുമില്ലാത്ത ഈ ജീവികൾക്ക്, ഏറെക്കുറെ രക്ഷ കിട്ടുന്നുണ്ട്.

'കടൽക്കുതിര' ഒരിനം മത്സ്യമാണ്. കുതിരത്തലയുടെ ആകൃതിപോലെയാണ് ഇതിന്റെ ശിരസ്. വാല് ഗൗളിയുടെ (പല്ലി) വാലുപോലെയിരിക്കും; അത്രത്തോളം നീളമില്ലെന്നു മാത്രം. ചുരുട്ടിയാണു വെച്ചേക്കുക. ശ്വാസോച്ഛ്വാസം നട

ത്തുന്നതു് ശകുലങ്ങളുടെ (gills) സഹായത്താലാണു്. മററു മത്സ്യങ്ങളുടെ മാതിരിയല്ല കടൽക്കുതിര വെള്ളത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതും സഞ്ചരിക്കുന്നതും. അതു് നേട്ടനെ നില്ക്കുന്നു; നെടുകെ കിടക്കുന്നില്ല. നിവൎന്നു നില്ക്കുന്ന രീതിയിൽ നീന്താൻ വശമുള്ള മത്സ്യം ഇതൊന്നുമാത്രമാണു്. പൃഷ്ഠപത്രം ഉപയോഗിച്ചാണിതു ചെയ്യുന്നതു്. കടിപത്രവും ഇതിനു് ഉതകും. മത്സ്യങ്ങൾക്കു് വാൽ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു അവയവമാണു്. സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ ഗതി മാററാനും അതിൻെറ സഹായമില്ലെങ്കിൽ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ കടൽക്കുതിരയുടെ വാൽ പ്രധാനമായി കടൽച്ചെടികളിൽ കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിനാണുപകരിക്കുന്നതു്. മത്സ്യങ്ങളിൽ പലതിനുമുള്ള ചെതുമ്പല്യകം (സ്കാലു്) കടൽക്കുതിരകൾക്കില്ല. അവ രൂപാന്തരപ്പെട്ട ഒരുതരം മോതിരവളയങ്ങളാണു് രക്ഷാകവചം. തോടിൻെറപുറത്തു മിക്കപ്പോഴും മുള്ളുകളും, മുള്ളുകളുടെ ശിഖരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കും. സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുരണനം സാധിക്കുന്നവിധത്തിലാണു് ഇവയുടെ വളച്ച്. ഓന്തിനെപ്പോലെ ആവശ്യത്തിനു് നിറം മാററാനും കടൽക്കുതിരകൾക്കു ശേഷിയുണ്ടു്. കണ്ണിൻെറ കാര്യത്തിലും ഓന്തിനോടു് ഇതിനു സാദൃശ്യമുണ്ടു്. തലയുടെ ഇരുവശങ്ങളിലാണു് അവയുടെ സ്ഥാനം. ഓരോ കണ്ണും, ഒററയ്ക്കു് സ്വതന്ത്രമായി പ്രവൎത്തിക്കും. ഒന്നുകൊണ്ടു് ഒരു വശത്തേക്കു ശ്രദ്ധിക്കുമ്പോൾ, മറേറതുകൊണ്ടു് വേറെവിടെയെങ്കിലും നോക്കുന്നതിനു് പ്രയാസമില്ലെന്നൎത്ഥം.

ആഹാരകാര്യങ്ങളിൽ ചില നിഷ്ഠകളുണ്ടു് ഈ ജന്തുവിനു്. ഇരയുടെ കാര്യത്തിൽ അപകടശങ്കയുണ്ടെങ്കിൽ തിന്നുകയില്ല. ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി അന്യരുമായി കലഹിക്കാനോ പോരിനു പോകാനോ തയ്യാറാകാറില്ല. അതിനുപകരം ഉപവസിക്കുന്നതാണുത്തമമെന്നത്രേ അതിൻെറ നിലപാടു്! നിരുപദ്രവികളായ ജലകീടങ്ങളാണു് തീററി. കുഴല്യപോലുള്ള ചുണ്ടിനുള്ളിലേക്കു് വലിച്ചുകയററുന്നതാണു രീതി. പതിഞ്ഞ മട്ടുകാരനാണെങ്കിലും അതു് ഒരു വൃകോദരൻതന്നെ.

അന്ധമത്സ്യങ്ങൾ

കണ്ണില്ലാത്തവർക്കേ കണ്ണിന്റെ വിലയറിയൂ; എന്നാണല്ലോ പഴഞ്ചൊല്ല്. പക്ഷേ കണ്ണു വേണ്ടെന്നുവെച്ചിട്ട് സ്വയം അന്ധത സ്വീകരിക്കുന്ന ജീവികൾ പ്രകൃതിയിൽ ഇല്ലാതില്ല. കണ്ണില്ലാത്ത ജീവികളുടെ പട്ടിക തയ്യാറാക്കിയാൽ അതു് വളരെ ദീർഘമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അവയ്ക്കു് സ്വജീവിതത്തിൽ ഒരു പ്രയാസവും ഈ കുറവു കാരണം ഉണ്ടാകുന്നുമില്ല. വേണ്ടപോലെ വളരുന്നു. വർദ്ധിക്കുന്നു. അവ വർഗനാശം സംഭവിക്കാതെ ലക്ഷോപലക്ഷം കൊല്ലങ്ങളായി പ്രകൃതിയിൽ തുടരുന്നു!

കുഞ്ഞായി പിറന്ന കാലത്തും, വളർന്ന കാലത്തും ഈ മത്സ്യത്തിനു് കണ്ണുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രായപൂർത്തിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ ക്രമേണ കാഴ്ച ആവശ്യമില്ലെന്നു വെയ്ക്കുകയാണുണ്ടായതു്. നാം ലൗകികജീവിതം മടുത്തു്, കണ്ണുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന പാപം ഇല്ലാതാക്കാൻ, ദൃഷ്ടി നശിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചിലരുടെ കഥകൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതുപോലെ വിരക്തി വന്നിട്ടു് കാഴ്ച കളഞ്ഞതല്ല ഇവിടെ വിവരിക്കുന്ന ജീവി. വിവിധ നിലവാരത്തിലുള്ള ശേഷിയോടുകൂടിയ നേത്രങ്ങൾ ഈ ജീവിയുടെ പല ഘട്ടങ്ങളിൽ കാണാവുന്നതാണു്.

ഗുഹാന്തർഭാഗങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങളും സമുദ്രത്തിലെ അഗാധതലങ്ങളിൽ, എന്നും അന്ധകാരത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവയുമാണു് അന്ധമത്സ്യങ്ങളിൽ അധികവും. വെളിച്ചമില്ലാത്തിടത്തു് കണ്ണിനു് എന്തു പ്രസക്തി? നേത്രരഹിതരായ മത്സ്യങ്ങൾ വലിപ്പത്തിൽ പൊതുവെ ചെറുതാണു്; പ്രത്യേകിച്ചു ഗുഹാജലാശയങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന വർഗങ്ങൾ. ഇവയുടെയിടയിലെ ഏററവും വലിപ്പമുള്ള വർഗത്തെ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ കെൻടക്കിയിലുള്ള ജലാശയങ്ങളിലാണു് കാണാൻ കഴിയുന്നതു്. ആ അന്ധമത്സ്യം എട്ടു് ഇഞ്ചിലധികം നീളം വെയ്ക്കാറില്ല.

അന്ധമത്സ്യങ്ങൾക്കു് പ്രകൃതിയിൽ ശത്രുക്കൾ താരതമ്യേന കുറവാണു്. ആഹാരത്തിനു് ക്ഷാമവും ഇല്ല, എങ്കിലും ഇവയുടെ ഇരതേടൽ എങ്ങിനെയെന്നു് വ്യക്തമായി അറിയുകയില്ല. കാഴ്ചയില്ലാത്തതിനാൽ, പരിഹാരമെന്നോണം, മററു് ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ഊർജ്ജസ്വലത വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിലളിതമായ സമ്മർദ്ദവ്യതിയാനങ്ങളും പ്രകമ്പനങ്ങളുമൊക്കെ അറിയുന്നതിനു് ഉപകരിക്കുന്ന സംവിധാനങ്ങൾ ശരീരത്തിലുണ്ടു്. അതുപോലെ ആഹാരത്തിന്റെ രുചിവ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കു

ന്നതിന് ഉതകുന്ന 'സ്വാദ്മുകുളങ്ങൾ' (taste buds) വളരെ കൂടുതലുണ്ട്. ഇറാക്കിലുള്ള ഒരിനം അന്ധമത്സ്യങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ ഒരു ചതുരശ്ര മില്ലിമീററർ സ്ഥലത്ത് നാനൂറു സ്വാദ്മുകുളങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നു നിരീക്ഷകന്മാർ കണക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സ്വാദ്മുകുളങ്ങൾ സാധാരണയായി ജന്തുക്കളുടെ നാക്കിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ അന്ധമത്സ്യങ്ങളിൽ അവയുടെ സ്ഥാനം ശരീരത്തിനു പുറത്ത്, തൊലിയിലാണ്! കൂടാതെ ചുണ്ടിനുചുററും കുറെ ഉണ്ടായിരിക്കും! ചുററുപാടിലെ പ്രാതികൂല്യങ്ങളും പ്രതിബന്ധങ്ങളും തിരിച്ചറിഞ്ഞു് പെരുമാറുവാൻ ഇവയ്ക്കു് ഒരു പ്രയാസവും ഉണ്ടാകാറില്ല.

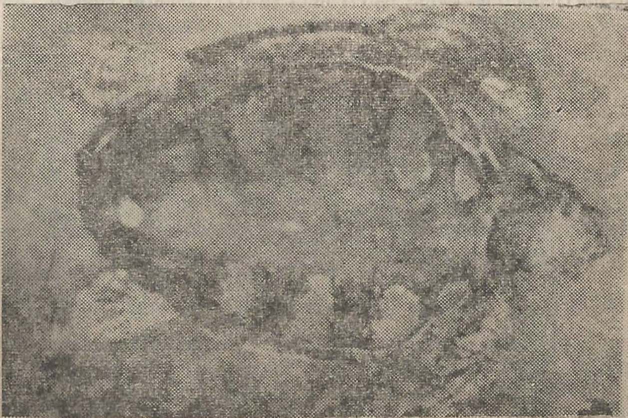
പ്രത്യുൽപ്പാദനത്തിലും ഇതുപോലെ ചില സവിശേഷതകൾ പറയാനുണ്ട്. ചിലയിനങ്ങളിൽ പൂർണവളർച്ച പ്രാപിച്ച കുഞ്ഞുങ്ങളെയാണ് മാതാവ് പുറത്തുവിടുന്നത്. ഇവയ്ക്കു് മൂന്നര മാസത്തോളം 'ഗർഭ'കാലമുണ്ട്! മററുചിലതു് മുട്ടയിടുന്നു. മുട്ട സ്വന്തം ചെകിളകളിലെ ചില അറകളിൽ രണ്ടുമാസത്തോളം ഒതുക്കിക്കൊണ്ടുനടക്കും. വിരിയുമ്പോൾ കുഞ്ഞുങ്ങൾ സ്വതന്ത്രരായി പുറത്തുവരും.

എല്ലാ അന്ധമത്സ്യങ്ങളും ഗുഹാമത്സ്യങ്ങളാണെന്നു കരുതരുതു്. മുമ്പുപറഞ്ഞപോലെ പ്രകാശം എത്തിച്ചേരാത്ത സമുദ്രത്തിൻെറ ആഴങ്ങളിൽ എത്രയോ കണ്ണില്ലാത്ത മത്സ്യങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നു! ഗുഹാമത്സ്യങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളിൽ പലരും കണ്ണുള്ളവരും ശുദ്ധജലാശയങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്നവരുമാണ്.

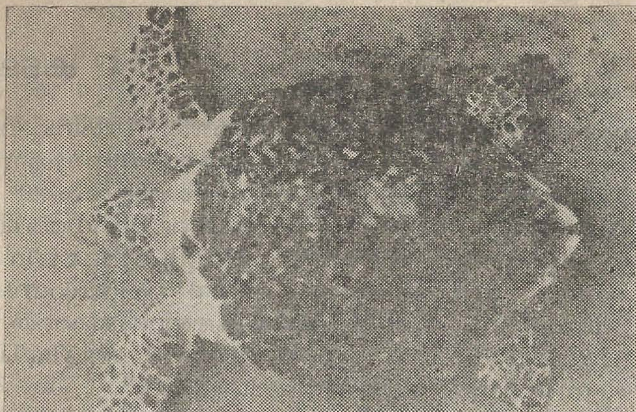
കടലാമ

മനുഷ്യൻെറ നിർദ്ദയമായ കൈകടത്തൽ കാരണം വർഗ്ഗനാശംവന്നു് എത്രയോജീവികൾ ഭൂതലത്തിൽനിന്നു് എന്നന്നേയ്ക്കുമായി അപ്രത്യക്ഷമായിട്ടുണ്ടു്! എത്രയോ ജന്തുക്കൾക്കു് ഈ ദുർഗ്ഗതിവന്നേക്കാം. നാശത്തിൻെറ വക്കിലെത്തിവർത്തിക്കുന്ന ഈ നിരപരാധികളെ രക്ഷിക്കുവാൻ കഴിവുള്ള ഒരേഒരുജീവിയും മനുഷ്യനാണു്; വിവേകത്തോടെ അവൻ പെരുമാറണമെന്നു മാത്രം. മന:പൂർവം യത്നിച്ചാൽ കുലംഅററുപോകാതെ ജന്തുക്കളെ പരിരക്ഷിക്കുവാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നു് തെളിയിക്കുന്ന എത്രയോ സംഭവങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുണ്ടു്. കരയിലും കടലിലുമൊക്കെ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ കുറവല്ല. ലോക വന്യജന്തുസംഘടന, വിപത്തുനേരിടാനിടയുള്ള ജീവികളുടെ ഒരു സ്ഥിതിവിവരപുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിൽ ഉൾപ്പെടാത്തഎത്രയോ ജീവികളുണ്ടു് ഈ അധോഗതി അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതായിട്ടു്!

കടലാമകൾ—ഇന്ത്യൻപൂർവ്വതീരത്തു് മുട്ടയിടുന്ന ചിലയിനങ്ങൾ

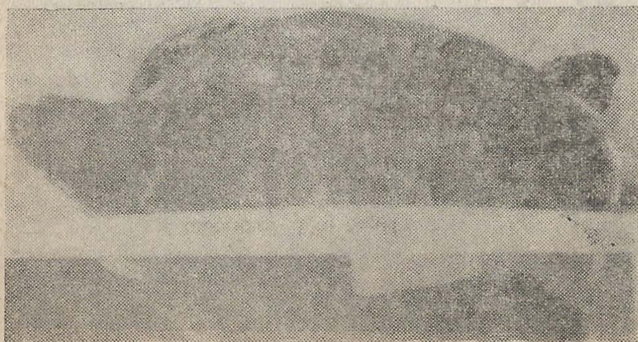
Dorsal view of Caretta

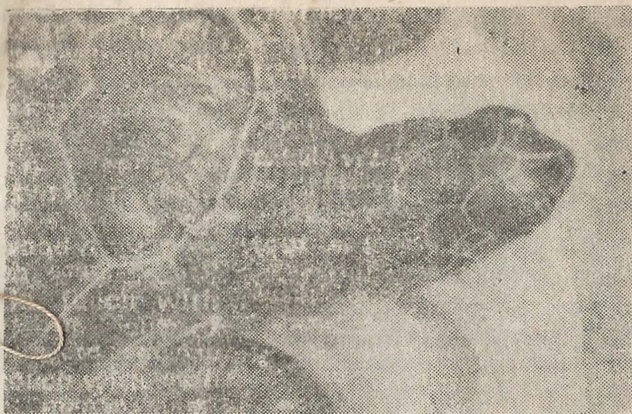
Dorsal view of Eretmochelys imbricata

കുലംഅററുപോയേക്കാവുന്നതെന്നു് ശങ്കിക്കേണ്ട നാല്പതു ജാതിആമകൾ ഉണ്ടെന്നാണു് വന്യജന്തുവിദഗ്ദ്ധന്മാരുടെഅഭിപ്രായവും മുന്നറിയിപ്പും. മനുഷ്യരുടെ അറിവിൽപെട്ടിട്ടുള്ള ആമജാതികൾ ആകെ നൂററിനാല്പതോളമേയുള്ളു. അതായതു് അവയിൽ ആറിലൊന്നു് ആപത്തു് അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു!

സരീസൃപവർഗ്ഗത്തിൽ സാധാരണഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ ഇഴജന്തുവർഗത്തിൽ—പെടുന്ന ഒരു ജീവിയാണു് ആമ. കരയി

Dorsal view of Lepidochelys olivacea

Head of C. mydas

ലും വെള്ളത്തിലുമെല്ലാം അതിന്റെ പ്രതിനിധികളുണ്ട്. ശരീര ഭാഗമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഒരു കവചത്തിലേക്ക് തലയും കൈകാലുകളും വാലും പിൻവലിച്ച് ആത്മരക്ഷ സാധിക്കുവാൻ സൗകര്യമുള്ള ഒരേ ഒരു സരീസൃപമാണ് അത്.

ശരീരതാപത്തിനു് നിശ്ചിതമായ നിലയില്ലാത്ത ജീവികളുടെ കൂട്ടത്തിലാണ് ആമയും. ഇവയെ വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അനിയത താപികളെന്നാണ് (Cold blooded) വിവക്ഷിക്കുക. കരയിലെ സഞ്ചാരം വളരെ സാവധാനത്തിലാണെങ്കിലും വെള്ളത്തിലുള്ളവ മറിച്ചാണ്. കൈകാലുകൾ നീന്താനുതകത്തക്കവിധം രൂപാന്തരപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വെള്ളത്തിൽ കഴിയുന്നവയും മുട്ടയിടാൻ കരയ്ക്കു കയറും. ഒരു വർഗം കടലാമ ഒരുതവണ ഒരു മുട്ടയേ ഇടാറുള്ളു! മറെറാരു വർഗമാണെങ്കിൽ ഒരുതവണ ഇരുന്നൂറോളവും! ഇതുപോലെയുള്ള വൈവിധ്യം മററു കാര്യങ്ങളിലും ഭിന്നവർഗങ്ങൾ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു.

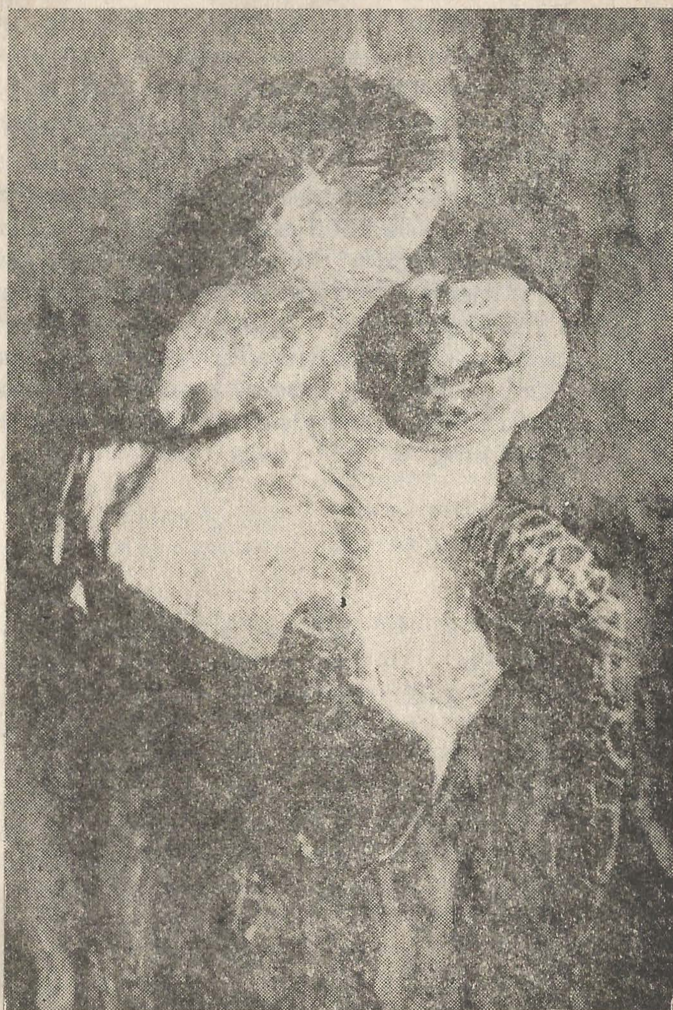
ചെലോണിയ (Chelonia mydas) എന്ന പച്ചനിറമുള്ള കടലാമയെ പരിരക്ഷിക്കുവാനും മററുമുള്ള ശ്രമങ്ങളുടെ ഭാഗമായി വിദഗ്ദ്ധന്മാർ നിരീക്ഷണവിധേയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. റീയൂണിയൻ ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിലെ സങ്കേതങ്ങളിലാണ് ഇതു് നടത്തിയിട്ടുള്ളതു്. ആമകൃഷിനടത്തി വർഗനാശം ഒഴിവാക്കാനും ആദാ

യം നേടാനും അവിടെ ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. കടൽപ്പുറത്ത്, അവിടെ വിടെ കയറി മണ്ണുനീക്കി, ആമ നിക്ഷേപിക്കുന്ന മുട്ട വിരിയുന്നത് വെയിലിൻെറ ചൂടേററാണ്. തന്തയോ തള്ളയോ മുട്ട സൂക്ഷിക്കാനോ അടയിരിക്കാനോ താല്പര്യം കാണിക്കാറേയില്ല. ഇരതേടിയിറങ്ങുന്ന പക്ഷികളും, വേട്ടജന്തുക്കളും കുഞ്ഞുങ്ങളെ കുറച്ചൊന്നുമല്ല തിന്നൊടുക്കാറുള്ളത്. ശത്രുക്കളുടെ പിടിയിൽ നിന്നു രക്ഷപെടുന്നവ എത്ര ശതമാനം വരുമെന്നു പറയാനാവില്ല. ഈ അനിശ്ചിതത്വത്തിലാണ് ആമയുടെ ആരംഭം. സാധാരണയായി ആയിരം വിരിഞ്ഞിറങ്ങിയാൽ രണ്ടോ അഞ്ചോ അറേറം അഞ്ചോ മാത്രമേ പ്രായപൂർത്തി പ്രാപിക്കാറുള്ളു. ബാക്കിയെല്ലാം ഇടയ്ക്ക് ഇല്ലാതാകും! ജീവിക്കാനിടയാവുന്നവയെ ഇറച്ചിക്കും, തോടിനും വേണ്ടി ബുദ്ധിമാനായ മനുഷ്യനും പിടികൂടും!

വേട്ടയെക്കാരം ആമയ്ക്ക് വിനയായിത്തീന്നിട്ടുള്ള മറെറാരു മഹാവിപത്താണ് പരിസരമലിനീകരണം. കരയിലും കടലിലും ജലാശയങ്ങളിലും കലരുന്ന വിഷാംശങ്ങരം അനുഭവിച്ച് നിരാധാരരായ ഈ മിണ്ടാപ്രാണികരം ചത്തൊടുങ്ങുന്നു. ആമകരംക്ക് സംരക്ഷണം നല്കിയില്ലെങ്കിൽ അവ അധികനാരം ഇവിടെ കാണുമെന്ന് തോന്നുന്നില്ല. അതിനുള്ള കാര്യമായ ഒരു പരീക്ഷണമാണ് റീയൂണിയൻ ദ്വീപസമൂഹത്തിൽ നടത്തിവരുന്നത്. ചെലോണിയ എന്ന ആമയെ കേന്ദ്രമാക്കിയാണ് ഇവിടത്തെ പ്രവത്തനം.

അന്യം നിന്നുപോയേക്കാവുന്ന സസ്യജന്തുജാലങ്ങളേയും അവയുടെ നാശം വരുത്താവുന്ന വിധത്തിലുണ്ടാക്കി വില്ക്കുന്ന വിഭവങ്ങളുടെയും വ്യാപാരം നിരുത്സാഹപ്പെടുത്താനും കുറെയൊക്കെ നിരോധിക്കാനും ഒരു പൊതുപരിപാടി അഖിലലോകാടിസ്ഥാനത്തിൽ നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമങ്ങളുണ്ട്. ഇതിനുള്ള ഒരു പ്രമാണപത്രം 1973–ൽ എഴുപതോളം രാജ്യങ്ങരം അംഗീകരിച്ച് ഒപ്പുവെച്ചു. ചെലോണിയയും അതിൽ ഉരംപ്പെടുത്തി, സംരക്ഷണമർഹിക്കുന്ന ജീവിയായി തീന്നിട്ടുണ്ട്.

യൂറോപ്യന്മാർ ലോകത്തിൻെറ വിവിധഭാഗങ്ങളിലേക്കു വ്യാപിച്ചു പ്രവത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയതോടെ സ്വാദുള്ള കടലാമസൂപ്പിനും അഴകുള്ള ആമത്തോടിനും പ്രിയമേറി. ചെലോണിയയും അതിൽപെട്ടു. അതുകൊണ്ട് സ്വാഭാവികമായും വർഗനാശത്തിൻെറ വെല്ലുവിളി നേരിടാൻ അതും നിബ്ബന്ധമായി. ഈ ദുരന്തത്തിൽനിന്നു് അതിനെ മോചിപ്പിക്കുന്നതിനും അതേ സമയം ആദായത്തിനു് മുടക്കമുണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിനും സഹാ

Lepidochely-Olivacea മുട്ടയിട്ട് കടലിലേക്ക് മടങ്ങുന്നു.

യിക്കുന്ന ഒരു കടലാമകൃഷിപദ്ധതി ഫ്രഞ്ചുകാരുടെ റീയൂണി യൻ ദ്വീപിൽ പരീക്ഷിച്ച് വിജയം അവകാശപ്പെട്ടിരിക്കു ന്നു. ഇതിനു് ഫ്രഞ്ചുസർക്കാരിന്റെ ശക്തമായ സഹായമുണ്ട്. ഇന്ത്യാസമുദ്രത്തിലെ ടോമലിൻ, യൂറോപ്പ, ദ്വീപസമൂഹങ്ങ ളിൽ നിന്നു് ശേഖരിക്കുന്ന കടലാമക്കുഞ്ഞുങ്ങളെ സംരക്ഷണ മുള്ള പ്രത്യേക സങ്കേതത്തിൽ 'കൃഷി'യിറക്കുന്നു. ദ്വീപുകളുടെ വില്പനങ്ങളിൽ സംരക്ഷണം ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചെലോ ണിയാ വദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്.

കടലാമകൃഷിത്തോട്ടം 1978–മുതൽ കാര്യമായി പ്രവർത്തി ച്ചുതുടങ്ങി. ആദ്യം അവിടെ 2500 കുഞ്ഞുങ്ങളെ വിട്ടു. കടൽ വെള്ളം നിരന്തരം ഒഴുക്കുന്നതിനു് സൗകര്യം ചെയ്തിട്ടുള്ള നാൽ പ്പതു കോൺക്രീററു് തടങ്ങളിൽ ആമകൾ ആശങ്കയില്ലാതെ വള രുന്നു. പ്രായം തികയുന്നവയെ 'കൊയ്ത്തു്' എടുക്കുകയാണ് പതിവു്. പദ്ധതി തികഞ്ഞ വിജയമായി കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളതി നാൽ, മററു ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിലും ഇത്തരം പദ്ധതികൾ പ്രയോ ഗത്തിൽ വരുത്തുവാൻ അവിടങ്ങളിലെ അധികാരികൾ താ ല്പര്യം കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

കൂററൻ കരയാമകൾ

പ്രകൃതിശാസ്ത്രത്തിൽ മാത്രമല്ല മനുഷ്യൻെറ എല്ലാ പ്രവത്തന മണ്ഡലങ്ങളിലും ദൂരവ്യാപകമായ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ ഇടവന്ന ചാറത്സ് ഡാർവ്വിൻെറ അഭിപ്രായങ്ങരം, നിരവധി വസ്തുനിഷ്ഠങ്ങളായ വിവരങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി ക്രോഡീകരിച്ചവയാണ്. ബീഗിരം എന്ന കപ്പലിലെ പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞനായി പ്രവത്തിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് കാണാനും പഠിക്കാനും പരിശോധിക്കാനും കഴിഞ്ഞ വസ്തുതകളാണ് മുഖ്യമായി ആ ആശയങ്ങരം കരുപ്പിടിപ്പിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കരുത്തരുളിയതു്. ഇവയിൽ ഗാലപ്പാഗോസ് ദ്വീപസമൂഹങ്ങളിൽ കണ്ട കാര്യങ്ങരം പ്രത്യേകം പ്രാധാന്യം നേടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഡാർവ്വിൻെറ പരിണാമസിദ്ധാന്തവും ഭിന്ന ജാതികളുടെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളും ഗാലപ്പാഗോസ് ദ്വീപുകളിലെ സന്ദർശന പഠനങ്ങരംക്കുശേഷമാണ് ദൃഢമൂലമായതും രചിക്കപ്പെട്ടതും. അതിനാൽ ശാസ്ത്രചരിത്രത്തിൽ ഈ ദ്വീപുസമൂഹങ്ങരംക്ക് പ്രാമാണ്യമായ സ്ഥാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഇക്വഡോർ തീരം വിട്ട് 650 നാഴിക അകലെ ശാന്തസമുദ്രത്തിലാണ് ഇവയുടെ സ്ഥാനം. ഏററവും വലിയ ദ്വീപായ ഇസബെല്ലയുടെ വടക്കേയററത്തുക്കൂടിയാണ് ഭൂമദ്ധ്യരേഖ കടന്നുപോകുന്നതു്. മുഖ്യമായ പതിമൂന്നു ദ്വീപുകളും നിരവധി കൊച്ചു ദ്വീപുകളും ചേന്നുള്ള ഈ ഭൂപ്രദേശത്തെ പൊതുവിൽ, ഒരു നാഷനൽ പാക്കായി ഇക്വഡോർ റിപ്പബ്ലിക്ക് ഇന്നു പരിരക്ഷിച്ചുപോരുന്നു. സാൻറാക്രൂസ് ദ്വീപിലെ ജനവാസമുള്ള മേഖലകരം ഈ പാക്കിൻെറ പരിധിയിൽപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ഏതാണ്ട് ഏഴായിരം ആളുകരം മാത്രമേ 1980—ൽ അവിടെ താമസക്കാരായി ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ചാറത്സ് ഡാർവ്വിൻെറ നാമധേയത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള ശാസ്ത്രഗവേഷണകേന്ദ്രത്തിൻെറ ആസ്ഥാനം പ്യൂയോർട്ടോ ഹെയോറ (Puerto Hyora)എന്ന സങ്കേതത്തിലാണ്. അവിടങ്ങളിൽ കുടിയേററം തീരെ നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. താമസക്കാർതന്നെ തങ്ങളുടെ പ്രവത്തനമേഖല പരിമിതപ്പെടുത്തുവാനും നിബ്ബന്ധരാണ്. കൊല്ലത്തിൽ ശരാശരി 15,000 ൽ അധികം സന്ദർശകരെ അവിടെ പ്രവേശിക്കാനും അനുവദിക്കാറില്ല. അവർ ചില

ഗാലപ്പഗോസ് ദ്വീപുകളിലെ ഭീമൻ കരയാമകൾ

നിർദ്ദിഷ്ട വഴിത്താരകളിലൂടെ മാത്രമേ സഞ്ചരിച്ചുകൂടു. സഞ്ചാര വേളയിൽ ഒന്നും നിലത്തു് ഇട്ടുകൂടാ; അതുപോലെ ഒന്നും പെറുക്കിയെടുക്കുകയുമരുതു്! ദ്വീപിലെ പ്രകൃതിസിദ്ധമായ പരിസ്ഥിതിയിൽ ബാഹ്യമായതൊന്നും ഇടകലരുവാൻ ഇടയാകാതിരിക്കാനാണു് ഈ നിയന്ത്രണങ്ങഠം.

ഭീമരൂപികളായ കരയാമകളുടെ കാര്യത്തിൽ ഗാലപ്പാഗോസു് ദ്വീപുകഠം ശ്രദ്ധേയങ്ങളാണു്. രണ്ടു മീററോളം നീളവും 650 കിലോഗ്രാം ഭാരവുംവരുന്ന കൂററൻ ആമകഠം! ഒരു കാലത്തു് ഒരു ദശലക്ഷത്തിലധികം ആമകഠം ഈ ദ്വീപുകളിലുണ്ടായിരുന്നു. അന്നു് അതു് എല്ലാ ദ്വീപുകളിലും വ്യാപിച്ചുമിരുന്നു. ഇന്നു് കാണാൻ കിട്ടുന്നതു് കഷ്ടിച്ചു് രണ്ടു ദ്വീപുകളിൽ മാത്രം. ഈ ദയനീയ സ്ഥിതി കഴിയുന്നത്ര പരിഹരിക്കുന്നതിനും ആമകളുടെ അംഗസംഖ്യ വദ്ധിപ്പിച്ചു് അവയുടെ വർഗനാശം തടയുന്നതിനും, ശ്രമങ്ങഠം ഗൗരവമായിനടക്കുന്നുണ്ടു്. കിട്ടുന്നത്ര മുട്ടകഠം ശേഖരിച്ചു് ഡാർവിൻഗവേഷണ കേന്ദ്രത്തിൽ അടവെച്ചു്, വിരിച്ചു് മൂന്നു കൊല്ലത്തോളം കാര്യമായി പരിചരിച്ച പേംററി, അവയെ ദ്വീപുകളിൽ യഥേഷ്ടം ജീവിക്കുവാൻ വിട്ടുവരുന്നു.

ശാന്തസമുദ്രത്തിലെ ഗാലപ്പാഗോസു് ദ്വീപസമൂഹം കഴിഞ്ഞാൽ ഈ കൂററൻ കൂമ്മ ജീവിയെ കാണാൻ സാധിക്കുന്നതു് ഇന്ത്യാസമുദ്രത്തിലെ സീഷെൽസു് (Seychells) ആൽഡബ്രാസു് (Aldabras) എന്നീ ദ്വീപുകളിൽ മാത്രമാണു്. ഈ അപൂർവ ജന്തുവിനെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിൻെറ പ്രാധാന്യം ഇതിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ.

പാമ്പും മനുഷ്യനും

പാമ്പിനെപ്പോലെ മനുഷ്യഭാവനയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുള്ള ജീവികൾ കുറവാണ്. മിക്കവാറും എല്ലാ പ്രാചീന ജനവിഭാഗങ്ങൾക്കും ഈ ജന്തുവിനെക്കുറിച്ച് അവരവരുടെതായ വിശ്വാസങ്ങളും ആശയങ്ങളും ഉണ്ട്. നന്മയോ, തിന്മയോ പ്രകൃത്യാതീതശക്തിയോ പാമ്പിൽ ആരോപിച്ചാണ് ഈ വിശ്വാസങ്ങൾ രൂപംകൊണ്ടിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യന്റെ മനോഭാവങ്ങൾ നാഗങ്ങളിൽ ആരോപിച്ച് അവയെ മനുഷ്യനെക്കാൾ മേന്മയുള്ള ജീവികളായി കാണാനും താല്പര്യം ഉണ്ട്. ഈജിപ്തുകാരും, ഗ്രീക്കുകാരും ഭാരതീയരും ചീനരും എല്ലാം സർപ്പങ്ങൾക്ക് പ്രകൃത്യാതീതശക്തിയുണ്ടെന്നു സങ്കല്പിച്ച്, അതിനെ കേന്ദ്രമാക്കി പലതരത്തിലും തലത്തിലുമുള്ള കഥകൾ ചമച്ചിട്ടുള്ളവർതന്നെ. ആദിപിതാവായ ആദാമിനെ വഴിപിഴപ്പിച്ചതു് നാഗരൂപം സ്വീകരിച്ച സാത്താനാണെന്നാണല്ലോ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സങ്കല്പം. പാപത്തിന്റെ പാത കാട്ടിക്കൊടുക്കാതെ സദ്‌വൃത്തിയുടെ രാജവീഥിയിലേക്ക് മനുഷ്യനെ ക്ഷണിക്കുന്ന സംഭവങ്ങളും നാഗങ്ങളുടേതായി കണ്ടിട്ടുണ്ട്. സർപ്പത്തിന് സ്ത്രീകളുമായി ലൈംഗികബന്ധം സാധിക്കുമെന്ന വിശ്വാസവും പലയിടത്തുമുണ്ടായിരുന്നു. ലോകജേതാവായി അഭിമാനിച്ചിരുന്ന അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തി, സ്വന്തം ജനനത്തിനു കാരണം ഒരു സർപ്പമാണെന്ന് രഹസ്യമായിട്ടല്ല പരസ്യമായിത്തന്നെ അവകാശപ്പെടാറുണ്ടായിരുന്നതു് സ്മരിക്കുക! ഹിന്ദുക്കളുടെ ഇതിഹാസ കഥാപാത്രങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചരിത്രങ്ങളിലും സർപ്പങ്ങളെക്കുറിച്ച് സഗൗരവമായ പരാമർശങ്ങൾ പലപ്പോഴും കാണാം. വിനോദത്തിന് ഉഗ്രസർപ്പങ്ങളെ വളർത്തിയിട്ടുള്ളവരും ധാരാളമുണ്ട്. സൗന്ദര്യധാമമായിരുന്ന ക്ലിയോപാട്രയുടെ കാര്യം എടുത്തു പറയാം.

ഇന്നു പാമ്പുകളെപ്പററി ശാസ്ത്രീയമായി പഠിക്കുന്നവർക്ക് പഴയവിശ്വാസങ്ങളുടെയും കഥകളുടെയും ഭാരം തലയിൽനിന്നു താഴെയിറക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ഇതു് വിഷമമില്ലാത്ത കാര്യമല്ല. കേരളത്തിലെ കാര്യം കൂടുതൽ സങ്കീർണ്ണമാണ്. തറവാട്ടുമഹിമയുടെ ചിഹ്നമായിരുന്ന ഇവിടത്തെ സർപ്പക്കാവുകൾ, നാഗത്താന്മാരെ കുടിയിരുത്തി കുലശ്രേയസ്സുണ്ടാകുവാൻ പൂജിച്ചിരുന്നു. വസ്തുനിഷ്ഠമായ പഠനങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകാവുന്ന

അറിവു വേരുപിടിക്കുവാൻ പാരമ്പര്യ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങളാകുന്ന അശാസ്ത്രീയ വിവരങ്ങളുടെ കളകൾ കളയാതെ വയ്യാ. പാമ്പിനെപ്പററി വലിയ താത്പര്യം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ഗണനാർഹങ്ങളായ ശാസ്ത്രീയഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇവിടെ ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവാൻ തടസ്സമായി നിന്നിരുന്നതു് ഈ അന്തരീക്ഷമാണു്. കാടും പടലും വെട്ടി നീക്കി കളമൊരുക്കുകയാണു് ഇന്നത്തെ ആവശ്യം. മന്ത്രതന്ത്രങ്ങളിലുള്ള അഭിനിവേശവും വിശ്വാസവും വളർത്തുന്നതുകൊണ്ടു് അതു സാധിക്കുകയില്ല. ഭയവും ഭക്തിയും പലപ്പോഴും സ്വീകാര്യമല്ലാത്ത അന്ധവിശ്വാസവും മാററി പാമ്പുകളെ സ്നേഹിക്കാനും നാം തയ്യാറാകണം.

മിസോസോയിക് യുഗത്തിൽ ഏററവും അധികം അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിച്ച ജീവിവംശമാണു് സരീസൃപ(ഇഴജന്തു)ങ്ങളുടേതു്. ഈ യുഗത്തിൻെറ ആരംഭം, ഇരുന്നൂററിയെഴുപതു ദശലക്ഷം സംവത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പത്രേ. അറുപതുദശലക്ഷം വർഷംവരെ അതു അങ്ങനെ നിലനില്ക്കുകയുമുണ്ടായി. ഇന്നത്തെ പാമ്പുകളുടെ പൂർവ്വികന്മാർ ഈ യുഗത്തിലാണു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്. സരീസൃപവംശത്തിലെ പല ശാഖക്കാരും അന്യംനിന്നു പോയെങ്കിലും കുറെ കൂട്ടർ ഇന്നും അവശേഷിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിലൊന്നാണു് പാമ്പുകളുൾപ്പെടുന്ന ശാഖ.

മനുഷ്യൻ ഭൂതലത്തിൽ മനുഷ്യനായി ആവിർഭവിക്കുന്നതിനു ഇരുനൂറുദശവർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു പാമ്പുകൾ അരങ്ങത്തുവന്നു! അതുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാൽ മനുഷ്യവർഗം കേവലം ശിശുപ്രായമത്രേ! വംശപ്രായത്തിൽ അവ വലിയ ജ്യേഷ്ഠനാണു്! പരിസരവിവരങ്ങൾ ധരിക്കുവാൻ ശേഷിയാർജ്ജിച്ച നാൾതൊട്ടു് പന്നഗങ്ങളെ മനുഷ്യർ ചുററിലും കണ്ടറിഞ്ഞുതുടങ്ങി; പ്രായത്തിനൊത്ത ഭാവനകൾകൊണ്ടു് പല കഥകളും ചമച്ചു. ശാസ്ത്രീയനിരീക്ഷണങ്ങൾക്കുള്ള കഴിവു കൈവന്ന കാലത്തും പാരമ്പര്യത്തിൻെറ വിഴുപ്പുകെട്ടു് തലയിൽനിന്നു് ഇറക്കുവാൻ അവനു വൈമനസ്യമുണ്ടു്.

പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ കേന്ദ്രം ഭൂമിയാണെന്നു് മനുഷ്യൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്ന കാലം കഴിഞ്ഞിട്ടു് അധികമായിട്ടില്ല. ഭൂമി പ്രപഞ്ചകേന്ദ്രമല്ലെന്നും അതിനു് പ്രപഞ്ചസംവിധാനത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട സ്ഥാനമൊന്നുമില്ലെന്നും ധരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ജീവപ്രപഞ്ചത്തിൽ മനുഷ്യൻെറ രാജസ്ഥാനം നിഷേധിക്കുവാൻ പലക്കും സാധിക്കാറില്ല. ഇവിടെയുള്ളതു സകലതും അവൻെറ സൗഖ്യത്തിനുവേണ്ടിയാണു് സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന സമീപനം സാധുവല്ലെന്നു് യുക്തിയും നിരീക്ഷണവും അനുശാസിക്കു

ന്നെങ്കിലും, അതു കൈവെടിയുവാൻ മടിയാണുകാണിക്കുന്നതു്. ഭൂമിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ തൊണ്ണൂററിയൊമ്പതരശതമാനവും മനുഷ്യനെന്ന ജീവിയില്ലാതിരുന്ന കാലമാണു്. ജീവൻ നിലനിത്താനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ, സഹജമായ ജീവിതരീതികൊണ്ടു് പല ജീവികാംക്കും പരസ്പരാശ്രയത്വവും സഹകരണവും ശത്രുതയും വേണ്ടിവരും. പ്രത്യേക വൈരാഗ്യമോ സ്നേഹമോ മനഃപൂവ്വം വച്ചുപുലത്തുന്ന ജീവി മനുഷ്യനല്ലാതെ മററൊന്നില്ല.

പാമ്പുകാംക്കു് മനുഷ്യനോടു് പ്രത്യേക പ്രതിപത്തിയോ പകയോ ഉണ്ടെന്നു കരുതുന്നതു് യുക്തിക്കു ചേന്നതല്ല. മനുഷ്യദ്രോഹം അതിൻെറ ജീവിതലക്ഷ്യവുമല്ല. വിഷം ഊറുന്ന ഗ്രന്ഥികാം പാമ്പുകാംക്കുള്ളതു് ആത്മരക്ഷക്കുപയോഗിക്കുവാനായിട്ടാണു്. ഇരതേടാനും അതു് ചിലപ്പോഠം വേണ്ടിവരും. എങ്കിലും ഗത്യന്തരമില്ലാതാകുമ്പോഠം മാത്രമാണു് പാമ്പു് വിഷം പ്രയോഗിക്കുന്നതു്. പൂവ്വജന്മവൈരാഗ്യം തീക്കുവാൻ പാമ്പു ചിലരെ തിരക്കിനടക്കുമെന്നു് കരുതുന്നതു് ബാലിശമാണു്.

ഭൂമിയിൽ ഏതാണ്ടു് 2500 പാമ്പുജാതികളുണ്ടെന്നു് കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഒരു പക്ഷേ, ഇനിയും ചില വർഗ്ഗങ്ങാം നിരീക്ഷണവിധേയമാകാതെയുണ്ടായിരിക്കാം. പാമ്പുകളെ പതിമൂന്നു വംശങ്ങളായി വിഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇവയിൽ ഭൂരിപക്ഷവും വിഷമില്ലാത്തവതന്നെ. മദ്ധ്യരേഖാപ്രദേശങ്ങളിലും സമീപസ്ഥലങ്ങളിലുമാണു് ഭൂരിഭാഗം പാമ്പുകളും പാക്കുന്നതു്. കരയിലാണു് കൂടുതൽ. വെള്ളത്തിലും കുറെയുണ്ടു് മിക്കവാറും എല്ലാ വിഭാഗക്കാരും ഭാരതത്തിലുണ്ടു്. കേരളം നാഗഭൂമിയാണു്— സർപ്പപഠനത്തിനു പററിയ സങ്കേതം. കർഷകവൃത്തി ജീവിതവർഗ്ഗമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളവരുടെ ഉററമിത്രങ്ങളാണു് ഉരഗങ്ങാം. അവയെ ദ്രോഹിക്കാതെയിരുന്നാൽ രണ്ടു കൂട്ടക്കും ലാഭമുണ്ടു്. പാമ്പിൻതോലിനുവേണ്ടി അവയെ കൊന്നൊടുക്കുന്നതു് അതിൻെറ വർഗ്ഗനാശത്തിനിടവരുത്തും. കേരളത്തിലെ കാവുകാം അപ്രത്യക്ഷമായതോടുകൂടി പാമ്പുകളുടെ സങ്കേതം നശിച്ചിരിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം വേറെ എത്രയെത്ര ജീവികളാണു് നിരാധാരരായിട്ടുള്ളതു്!

തിമിംഗിലത്തിന്റെ നിലനില്പ്

തിമിംഗിലത്തിന്റെ ജീവിതം വിശാലസാഗരങ്ങളിൽ, പക്ഷേ കരയിലെ ജന്തുക്കളെപ്പോലെ അന്തരീക്ഷവായുവാണ് ശ്വസിക്കുന്നത്. കരയിലോ കടലിലോ നാളിതുവരെ കാണപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ജീവികളിൽ ഏററവും വലിയതാണ്; എന്നാൽ സഞ്ചാരം തുഴപോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന അവയവവും വലിയ വാലുമുപയോഗിച്ചാണ്. ആകെയുടലിന്റെ മൂന്നിലൊന്നോളമുണ്ട് ശിരോഭാഗം. ശിരസ്സിന്റെനടുക്ക് മുകളിലാണ് നാസാദ്വാരം. ജലപ്പരപ്പിലെത്തി ഉച്ഛ്വസിക്കുമ്പോൾ വലിയ ജലധാരയുയരുന്നതായി തോന്നാം. കുഞ്ഞുങ്ങളെ പുലർത്തുന്നത് പാലൂട്ടിയാണ്. ദേഹോഷ്മാവും സ്ഥിരമാണ്. തൊലിക്കു താഴെ അട്ടിപിടിച്ച കട്ടിയായിട്ടുള്ള കൊഴുപ്പ് തണുപ്പിൽനിന്നുള്ള രക്ഷാകവചമാണ്. ഇങ്ങനെ സവിശേഷതകൾ എത്രവേണമെങ്കിലും പറയാനുള്ള ഭീമജീവിയാണ് തിമിംഗിലം.

തിമിംഗിലത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി വൻവ്യവസായങ്ങളും മററും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങൾ കുറവല്ല. അവരുടെ ആവശ്യം നിറവേററാൻ തിമിംഗലത്തെ, നിയന്ത്രണവും കാരുണ്യവും കാണിക്കാതെ ആ രാജ്യക്കാർ വേട്ടയാടിവന്നു. തൽഫലമായി നിരുപദ്രവിയായ ആ സാധുജീവിയുടെ കുലം അററുപോയേക്കുമെന്ന നിലയെത്തിയിരിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ, ഇംഗ്ലണ്ട്, റഷ്യ, സ്വീഡൻ, നോർവേ, ഡന്മാർക്ക്, ജപ്പാൻ തുടങ്ങിയ രാജ്യങ്ങളാണ് തിമിംഗലവേട്ടയിൽ വലിയ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നത്. സമുദ്രത്തിലെ ഭീമരൂപിയായ ഈ സസ്തനിയെ രക്ഷിക്കാൻ അഖിലലോകാടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു കമ്മീഷൻ രൂപീകൃതമായി. തിമിംഗലത്തിന്റെ എണ്ണത്തിന് വലിയകുറവുതട്ടാത്തവിധം വേട്ട നിയന്ത്രിക്കുവാനുള്ള നടപടികൾ ശുപാർശചെയ്യുകയും നടപ്പിലാക്കുവാൻ ലോകരാജ്യങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിക്കുകയും ആണ് കമ്മീഷന്റെ ലക്ഷ്യവും കർത്തവ്യവും.

തിമിംഗലത്തെ പൊതുവായി രണ്ടു വിഭാഗത്തിൽ പെടുത്താം: പല്ലില്ലാത്ത ബ്വാലീൻ (Baleen), പല്ലുള്ള സ്പേം (Sperm) തിമിംഗലങ്ങൾ. വായിൽ എഴുന്നുനില്ക്കുന്ന ഏതാണ്ട് മുന്നൂറിലേറെ മുള്ളുകളോടുകൂടിയ ബ്വാലീനാണ്, ആദ്യത്തെ വകുപ്പിൽ പെടുന്നവയുടെ പൊതുസ്വഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. സഞ്ചരി

നീലതിമിംഗലം

ക്കമ്പോഠം വലിയ വായിലൂടെ കയററിവിടുന്ന കടൽവെള്ളത്തിലെ, കൊച്ചു കൊച്ചു പ്ലവങ്ങളെ (plankton) അരിച്ച് ആഹരിക്കുവാനാണ് ബാലീൻ മുള്ളുകഠം ഉതകുന്നതു്. ഭീമാകാരമായ തിമിംഗിലത്തിൻെറ തീററി കണ്ണിൽപോലും പെടാത്തത്ര ചെറിയ കടൽപ്രാണികളാണ്! ശരാശരിവലിപ്പമുള്ള ഒരു നീല തിമിംഗിലം—അതു് ഈ വകുപ്പിൽപെടുന്നതാണ്—ഒരു ദിവസം ശരാശരി മൂന്നു ടണ്ണോളം പ്ലവപ്രാണികളെ അകത്താക്കാറുണ്ടു്!

ഇന്നു ഭൂതലത്തിലുള്ള ഏററവും വലിയ ജന്തുവാണ് തിമിംഗിലം. നൂറടിയോളം നീളംവരുന്ന ഇതിൻെറ തൂക്കം നൂററിനാല്പതു ടണ്ണിലധികം വരും! അതായതു് സാധാരണവലിപ്പമുള്ള മുപ്പതു ഗജവീരന്മാരുടെ തൂക്കം! പിറക്കുന്നവേളയിൽ കുഞ്ഞിനു് കുറഞ്ഞതു് ഇരുപത്തിയഞ്ചടിയോളം നീളം കാണും. അടുത്തകാലത്തായി നീലതിമിംഗിലത്തിൻെറ എണ്ണം ആശങ്കയുളവാക്കത്തക്കവിധം ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു സാധാരണ വലിപ്പമുള്ള തിമിംഗിലത്തിൽ നിന്നു് നൂററിയിരുപതു ബാരൽ കൊഴുപ്പു് എടുക്കാനൊക്കും. മററു് നിരവധി വിഭവങ്ങഠം വേറെയും.

പല്ലൻ(Sperm) തിമിംഗലത്തിൻെറ വായിൽ വലിപ്പമുള്ളതെങ്കിലും മൂർച്ചയില്ലാത്ത ബലമേറിയ ദന്തനിരയുണ്ടു്. അതിനോടു മല്ലിനുപുറപ്പെടുന്നവയെ വകവരുത്തുന്നതിനു് പല്ലു് വേണ്ടപോലെ പ്രയോജനപ്പെടും.

തിമിംഗിലം ഇന്നു വലിയ വിവാദത്തിനു വിഷയമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാം. അതിൻെറ വേട്ടയ്ക്കു് എതിരായി പല സംഘങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും ശബ്ദമുയർത്തുന്നു. എങ്കിലും വേട്ടയ്ക്കു് കുറവു വന്നിട്ടില്ല. കള്ളവേട്ട വേറെയും. വർഗവിനാശം വരാതെ തിമിംഗിലത്തെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേട്ട ഗണ്യമായി കുറയ്ക്കണമെന്നാണ് തത്പരകക്ഷികളോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്. 1986—മുതൽ അതു് കർശനമായി നിരോധിക്കണമെന്ന് ഇൻറർനാഷനൽ കമ്മീഷൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. ഇതിനെതിരായി ശക്തിയായി വാദിക്കുന്ന രാജ്യമാണ് ജപ്പാൻ. തങ്ങളുടെ പരമ്പരാഗതമായ തൊഴിൽ തകരുവാൻ ഇതു് ഇടവരുത്തുമെന്നാണ് അവരുടെ പിടിവാശി. 15,000 പേർ പ്രത്യക്ഷമായും അതിനെക്കാളേറെപ്പേർ പരോക്ഷമായും തിമിംഗിലവേട്ടയെ കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള തൊഴിലുകളിലുണ്ടത്രേ ആ രാജ്യ

ത്തു്, നോർവേയാണ്‌ തിമിംഗിലത്തെക്കൊണ്ടു നേട്ടമുണ്ടാക്കുന്ന മററൊരു രാജ്യം. അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളോടുള്ള പ്രതിഷേധം പ്രകടമാക്കാൻ പല രാജ്യങ്ങളിലും പ്രകടനങ്ങൾ നടക്കുകപതിവായിതീന്നിട്ടുമുണ്ടു്. സാഗരങ്ങളിൽ ദ്രോഹമൊന്നുമുണ്ടാക്കാതെ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഭീമാകാരന്മാരായ തിമിംഗലജാതികളുടെ കുലം അററുപോകാതിരിക്കുവാൻ നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതല്ലേ?

കഴുകൻമാർ

കൊച്ചുകുഞ്ഞുങ്ങളെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന പക്ഷികളെപ്പററി ചില കഥകളുണ്ട്. നെടുംകാലൻ കൊക്കും, കഷണ്ടിത്തലയൻ കഴുകനും അതിൽ കഥാനായകന്മാരായിരുന്നിരിക്കാം. അത്തരം കഥകൾ കേട്ടിട്ടും വായിച്ചിട്ടുമുള്ളവർക്ക് ഈ പക്ഷികളോട് കഠിനമായ വിരോധം തോന്നാനും ഇടയുണ്ട്. പക്ഷേ, കഥകൾ പലതും വെറും കെട്ടുകഥകളായിരിക്കും. കഴുകനെ കണ്ടാൽ ആള് ഭയങ്കരനാണെന്നേ തോന്നൂ. ഹീനകൃത്യം ചെയ്യുന്നവനാണെന്നും കരുതാനിടയുണ്ട്. പക്ഷേ, പാവമാണ്. ഭീരുവുമാണ്. അന്യരെ കടന്നാക്രമിക്കുന്ന ശീലക്കാരനല്ല. മനുഷ്യക്കുഞ്ഞിനെയെന്നല്ല ഒരു എലിക്കുഞ്ഞിനെപ്പോലും റാഞ്ചാനുള്ള ധൈര്യമോ കഴിവോ കഴുകനില്ല. പലപ്പോഴും പഴികൾ ചാരാൻ പററുന്നത്, പാവങ്ങളുടെ തലയിലാണല്ലോ. കഴുകൻെറ കഷണ്ടിത്തലപോലെ പററിയ സ്ഥാനം ഇതിനു വേറെ എവിടെ കിട്ടാൻ?

അധികം മഴപെയ്യാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ താത്പര്യമുള്ളവരാണ് കഴുകന്മാർ. ഇന്ത്യയിൽ ഇവരുടെ എട്ടു ജാതിയുണ്ട്. കാതിലക്കാരൻ, ചുട്ടിക്കഴുകൻ, തോട്ടിക്കഴുകൻ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പേരോടുകൂടിയവരാണ് കൂടുതൽ അറിയപ്പെടുന്നവർ. കേരളത്തിൽ പൊതുവെ നന്നേ കുറവാണ് ഇക്കൂട്ടർ. കൃഷ്ണപ്പരുന്തിനേയും മററും കൂടുതലായി കേരളത്തിൽ കാണാം. പുറം നാടുകളിൽ കഴുകന്മാരെ കാണാൻ പ്രയാസമില്ല.

ശവമോ അമേദ്ധ്യമോ അതുപോലെ നമുക്ക് അറപ്പുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തുക്കളോ ആണ് അത് തേടുന്നതും തിന്നുന്നതും. ചീഞ്ഞു നാറിക്കിടക്കുന്ന ശവം ഭക്ഷിക്കാനും മടിയില്ല. അതിനുതകുന്ന സജ്ജീകരണങ്ങൾ പ്രകൃതിതന്നെ പക്ഷിക്ക് കൊടുത്തിട്ടുമുണ്ട്. നാററമോ, മണമോ തിരിച്ചറിയാൻ, ഘ്രാണശേഷി നന്നേ കുറവാണ്. അകത്താക്കുന്നതെന്തും അഗ്നിപോലെ ദഹിപ്പിക്കുവാൻ ഉഗ്രമായ ശക്തിയുണ്ട് ആമാശയത്തിന്! തൊലിയുരിച്ചശേഷം എവിടെയെങ്കിലും കൊണ്ടുതള്ളുന്ന ചമ്പോ, കുറുക്കനോ നായോ മാന്തിപ്പുറത്തിടുന്ന ശവത്തിൻെറ ശിഷ്ടമോ ഏതും അമൃതുപോലെ അകത്താക്കാൻ കഴുകന് ആർത്തിയാണ്!

ആകാശത്തു് അത്യുന്നതങ്ങളിൽ വട്ടമിട്ടുപറക്കുന്ന കഴുകൻെറ കണ്ണ്, താഴെ നിലത്തായിരിക്കും. കാഴ്ചയുടെ കഴിവി

ൻെ കാര്യത്തിൽ മററൊരു ജീവിയും കഴുകൻെറ അടുത്തു പോലും എത്തുകയില്ല. 'ഗൃധ്രദൃഷ്ടി' എന്നൊരു ശൈലി തന്നെ അതിൻെറ കാഴ്ചശേഷിയെ വാഴ്ത്താനായി രൂപം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ചിറകടിക്കാതെയാണു സഞ്ചാരം. ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത വേളകളിലേ ചിറകടിച്ചു പറക്കാറുള്ളൂ. തറയിൽ ഇറങ്ങിയാൽ ഇരിക്കാനാണ് ഇഷ്ടം. നടപ്പ് നന്നേ വിമ്മിട്ടമുള്ള വേലയാണ്.

പക്ഷിരാജനെന്നാണ് പലരും കഴുകനെ വിശേഷിപ്പിക്കാറുള്ളത്. രാജത്വമോ രാജകലയോ ഇത്രയും ഇല്ലാത്തപക്ഷികളില്ലെന്നുള്ളതാണു സത്യം. ആഹാരം തന്നെ അതിൻെറ ഈ വിശേഷണത്തെ വിലയില്ലാതാക്കും!.

ചുട്ടിക്കഴുകൻ പൊട്ടത്തലയൻ തന്നെ. രോമമോ, കുററിത്തൂവലോ ഇല്ലാത്ത വട്ടത്തല. കഴുത്തും തഥൈവ. ചെറിയ കണ്ണ് കൂർത്തുവളഞ്ഞ കൊക്ക്. വിഹാരരംഗം കുപ്പക്കൂട്ടകളും, ശവപ്പറമ്പും. കറുത്തനിറമൊത്ത കാതിലക്കാരൻെറയും തീററി ശവം തന്നെ. ജീവനുള്ള ജന്തുക്കളെ അവ തിരിഞ്ഞുനോക്കാറില്ല. തോട്ടിക്കഴുകൻ അമേദ്ധ്യപ്രിയനാണ്. തുറന്ന കക്കൂസായി ഉപയോഗിക്കുന്ന വെളിമ്പ്രദേശങ്ങളിൽ അതിനെ ധാരാളം കാണാം. ചമ്പുതിന്നാനും മടിയില്ല.

സവിശേഷമായ ആഹാരരീതിയിലൂടെ കഴുകന്മാർ കാര്യമായ സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ട്. അന്യരാരും അറിയാത്തതും കാണാത്തതും കണ്ടറിയാൻ കരുത്തുള്ളതിനാൽ, നാം അറിയാത്തതുപോലും നീക്കി പരിസരം വൃത്തിയാക്കും. അതു കഴിഞ്ഞ് പനയിലോ, പാറക്കൂട്ടങ്ങളിലോ പോയി പാട്ടനോക്കിക്കൊള്ളും. പരിസരശുചീകരണത്തിനുള്ള സ്വച്ഛപ്പതക്കത്തിന് മററാരേയുംകാൾ അർഹതയുള്ളവർ കഴുകന്മാർതന്നെ.

കോഴിയെപ്പററി

ശകുനത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവർ ഇന്നും കുറവാണ്. രാഹുകാലവും മററും നോക്കി നല്ല കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നവർ എത്രയാണ്. അന്യക്ക് നേരിട്ട് അസൗകര്യം ഉണ്ടാക്കാത്തതുകൊണ്ട് മററുള്ളവർ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടാൻ പോകാറുമില്ല. പണ്ടത്തെ റോമാക്കാർക്ക് കോഴിയിലായിരുന്നു വിശ്വാസം! ഏതെങ്കിലും നല്ല കാര്യത്തിനോ പ്രാധാന്യമുള്ള സംഗതിക്കോ പുറപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ്, പിടക്കോഴിക്ക് ആഹാരം കൊടുക്കുമായിരുന്നു. ആർത്തിയോടെ അതു കൊത്തിവിഴുങ്ങിയാൽ നല്ല ശകുനമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ആപൽസൂചനയും! യജമാനന്മാർക്ക് ശകുനം എപ്പോഴും നന്നായിതോന്നുന്നതിന് വിരുതന്മാരായ വേലക്കാർ ഒരുകാര്യം സാധാരണയായി ചെയ്തുപോന്നു: കോഴിയെ വളരെനേരത്തെ പട്ടിണിക്കിടും. സമയമാകുമ്പോൾ ആഹാരം ഇട്ടുകൊടുക്കും. തിന്നുന്നതു് തികഞ്ഞ മട്ടിൽ ആർത്തി പിടിച്ചായിരിക്കുമെന്നു് ഉറപ്പാണ്. യജമാനനും, ജോലിക്കാരും കോഴിയും ഒരുപോലെ തൃപ്തർ! വിരുതന്മാർക്ക് യജമാനപ്രീതിനേടാൻ കോഴി അങ്ങിനെ നല്ല ഒത്താശചെയ്തുപോന്നു.

ഒന്നാമത്തെ പ്യൂണിക് യുദ്ധത്തിന് അര മുറുക്കി യാത്രയാകാൻ തുടങ്ങിയ പട്ടാളനേതാവു് നല്ല ശകുനത്തിനുവേണ്ടി കോഴിക്കു് ആഹാരം കൊടുത്തപ്പോൾ തിന്നാൻ അവ വിമുഖത പ്രകടിപ്പിച്ചത്രേ! പടത്തലവനു് കോഴിയോടു് കുറച്ചൊന്നുമല്ല കോപമുണ്ടായതു്. അദ്ദേഹം ആക്രോശിച്ചു. 'തീററി വേണ്ടെങ്കിൽ വേണ്ടാ! പകരം വയറുനിറച്ചു് ഉപ്പുവെള്ളം കുടിക്കട്ടെ!' കോഴിയെ കടലിലേക്കു് വലിച്ചെറിയുവാൻ ഉത്തരവും!

കോഴിയെക്കുറിച്ചു ധാരാളം കഥകൾ പറയാനുണ്ടു്. ഭാരതത്തിലെ ഇതിഹാസപുരാണങ്ങളിലെ കഥാപാത്രങ്ങളിൽ പലരും അതിനോടു് പ്രത്യേക സ്നേഹമുള്ളവരാണ്. ചിലർ അതിനെ വാഹനമായിത്തന്നെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്.

ഇതെല്ലാം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു. വളരെ പ്രാചീനകാലം മുതൽ മനുഷ്യൻ കോഴിയുമായുള്ള സഹകരണം സാധ്യമാക്കി. കാട്ടുകോഴിയെ മെരുക്കി വളർത്തുപക്ഷിയാക്കിയതു് മൂവായിരത്തിയഞ്ഞൂറിലധികം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പായിരിക്കുമെന്നാണ് അനുമാനം. അതിന് ആദ്യമായി തുനിഞ്ഞതും വിജയിച്ചതും ഭാരതീയർതന്നെ. ചൈനയിൽ കോഴിയെ ഇണ

ക്കി വളർത്താനാരംഭിച്ചതു് ബി. സി. 1400—ൽ ആയിരിക്കുമെന്നത്രേ കരുതിവരുന്നതു്.

ഏതായാലും കോഴിയെപ്പോലെ മനുഷ്യനു് ഉതകിയിട്ടുള്ള മററു പക്ഷികൾ നന്നേ കുറവാണു്. മനുഷ്യനു പകരം മരിക്കാൻ യോഗ്യതയുള്ളതും കോഴിക്കാണു്! മനുഷ്യനു പകരം കോഴിയെ മതി പല ദേവീദേവന്മാർക്കും കുരുതിയായിട്ടു്! അവരുടെ രക്തദാഹം തീർക്കാൻ കോഴിയെ വെട്ടിയാൽ മതിയെന്നു വന്നതുകൊണ്ടു് എത്ര മനുഷ്യർക്കാണു് രക്ഷകിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്! ഗ്രീസിലും റോമിലും ഇതര യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങളിലും മാത്രമല്ല ലോകത്തിലെ മററു ഭാഗങ്ങളിലും കോഴിപ്പോരു് ഉത്സാഹമുണ്ടാക്കുന്ന വിനോദമായിരുന്നു.

കോഴിവളർത്തൽകൊണ്ടു് ഒരു നല്ല ആദായമാർഗ്ഗം മാത്രമല്ല മനുഷ്യനു കിട്ടിയിട്ടുള്ളതു്. നല്ല സമീകൃതമായ ഒരു ആഹാരവിഭവവും ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങൾക്കും ലഭ്യമായി. അതാണു് കോഴിമുട്ട. അതു് സസ്യഭുക്കുകൾക്കും പ്രയാസമില്ലാതെ കഴിക്കാം. പലരും അതിനെ സസ്യാഹാരമായിട്ടേ കണക്കാക്കുന്നുമുള്ളു. 'വെജിററബിൾ എഗ്'— എന്നു പറയുന്ന മുട്ടയെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല ഈ ശുദ്ധികർമ്മം തത്പരകക്ഷികൾ നടത്തിയിട്ടുള്ളതു്. എല്ലാ മുട്ടകളും ഇതിൽപ്പെടുന്നു! ആധുനികമനുഷ്യൻെറ ആവശ്യങ്ങൾക്കുതകുന്ന വിധത്തിലുള്ള എത്രയെത്ര സങ്കരവർഗകോഴികളെയാണു് വിദഗ്ധന്മാർ വളർത്തിയെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. വൈററ്ലഗോണും റോഡൈലണ്ടും പ്ലിമത്റോക്കും മാത്രമല്ല ഇന്നു നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ അലസതാവിലസിതരായി വിഹരിക്കുന്നതു്! ഇവയെ കൗതുകപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുമ്പോൾ കോഴിയുടെ സുദീർഘമായ ചരിത്രം അറിയാൻ കൗതുകമുണ്ടാകുകയില്ലേ?

തൊഴിക്കുന്ന പക്ഷി

ആസ്ട്രേലിയയുടെ വടക്കുകിഴക്കുഭാഗത്തുള്ള ഒരു സ്ഥലത്തു് നടന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു കഥയുണ്ടു്. കെട്ടുകഥയല്ല, സംഭവകഥ.

പതിനേഴും പതിനാലും വയസ്സുള്ള രണ്ടു സഹോദരന്മാർ. മുമ്പു് അധികമാളുകൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഒരു വെളിമ്പ്രദേശത്തു് വളർത്തുനായുമൊത്തു് വെറുതെ നടക്കുകയായിരുന്നു. അകലത്തേയ്ക്കു നോക്കി പട്ടി കുരയ്ക്കാൻതുടങ്ങി. കാരണമെന്തെന്നറിയാൻ അവരിൽ ഒരാൾ തലയുയർത്തി. അപ്പോഴേക്കും പട്ടി കുതിച്ചുപാഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അല്പം അകലെ നില്ക്കുന്ന ഒരു കാസോവാരിപ്പക്ഷി!

പിടികൂടാമെന്നു കൊതിച്ചായിരുന്നു പട്ടി പക്ഷിയെ സമീപിച്ചതു്. പക്ഷേ പക്ഷി ഒട്ടും ഗണ്യമാക്കാതെ ഇരതേടി നടന്നു! പട്ടി വിട്ടില്ല. കുരച്ചുകൊണ്ടു് പക്ഷിയെ ആക്രമിച്ചു. പലായനം ചെയ്യുന്നതിനുപകരം, പക്ഷി പട്ടിക്കു ഒരുഗ്രൻ തൊഴിവെച്ചുകൊടുത്തു! പട്ടി നിലംപതിച്ചു ദയനീയമായി ഓരിയിട്ടു. പട്ടിയുടെ നിലവിളി കേട്ടപ്പോൾ സഹോദരന്മാർക്കു് അരിശം മൂത്തു! ഉടനെ രക്ഷയ്ക്കെത്തിയില്ലെങ്കിൽ പട്ടിയുടെ കഥ കഴിയും.

കയ്യിൽ കിട്ടിയ കമ്പും കല്ലും എടുത്തു് സഹോദരന്മാർ പക്ഷിയുടെ സമീപത്തേക്കു് ഓടി. തങ്ങളെ കാണുമ്പോൾ പക്ഷി കടന്നുകളയുമെന്നാണു് അവർ പ്രതീക്ഷിച്ചതു്. പക്ഷേ, അതുണ്ടായില്ല. പക്ഷിക്കു് കൂസലൊന്നുമില്ല.

ഒരു പാഠം പഠിപ്പിച്ചിട്ടുതന്നെ കാര്യം! ഇളയയാൾ മുട്ടാളന്റെ മട്ടിൽ വടിയുംവീശി പക്ഷിയോടടുത്തു. അതു് ഒരു ചാട്ടം! ചാട്ടത്തിനിടയിൽ ഇളയവനു കൊടുത്തു ഒരുഗ്രൻ ചവിട്ടു്! അതു കിട്ടിയതു മുട്ടിനുമുകളിലായിരുന്നെങ്കിലും ഊക്കു് ഭയങ്കരമായിരുന്നു! അപ്പാടെ, അവൻ തടിപോലെ, താഴെവീണു. എഴുന്നേല്ക്കാൻ നോക്കിയിട്ടു പററിയില്ല!

ഇത്രയുമായപ്പോൾ ചേട്ടച്ചാർക്കു് സഹികെട്ടു. അരിശംകൊണ്ടു് പക്ഷിയെ തുലയ്ക്കാൻ വടിയുമായി അടുത്തു. അയാൾക്കും കിട്ടി ഒരു തൊഴി! കഴുത്തിനുതാഴെ! ഊക്കുകൊണ്ടു് രക്തധമനിപൊട്ടി ചോര കുടുകുടെ പ്രവഹിച്ചു. നിയന്ത്രണമില്ലാ

തെ അയാറം പാഞ്ഞു—മരണപ്പാച്ചിൽ! അധികദൂരം പോകുന്ന തിനുമുമ്പ് അവശനായി വീണുപിടഞ്ഞു.

ബഹളംകേട്ട് അടുത്തുണ്ടായിരുന്നവരൊക്കെ ഓടിക്കൂടി. അവർ എത്തിയപ്പോഴേക്കും വീണവൻ നിശ്ചലനായിക്കഴി ഞ്ഞിരുന്നു.

പക്ഷി ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു.

അതെ! ഓടി അപ്രത്യക്ഷമായി! അതിന്ന് പറക്കാൻ ക ഴിവില്ല. ആപൽശങ്കയുണ്ടായാൽ ഓട്ടമാണ് ആത്മരക്ഷാ നട പടി.

കാഴ്ചയ്ക്ക് ഒരു ചെറിയ ഒട്ടകപ്പക്ഷിയെപ്പോലെ തോന്നും. ഏറിയതു് ആറടിയിലേറെ വലിപ്പം ഉണ്ടാവുകയില്ല. നൂററി യമ്പതുറാത്തൽ തൂക്കംവരാം. തൂവലില്ലാത്ത തലയിലെ കഷ ണ്ടിത്തൊലിയും കഴുത്തിൽതൂങ്ങുന്ന തൊലിയും നീലനിറമാ ണ്. ബാക്കി തലയുടെ ഭാഗങ്ങളും ചുവപ്പും. വലിപ്പവും ഉറ പ്പുമുള്ള കൊക്ക്. തലയിൽ ഉയർന്നുനില്ക്കുന്ന കട്ടിയുള്ള കെട്ട്, ശരീരമാകെ കട്ടിയുള്ള കറുത്ത തൂവൽ. ചിറകില്ല കാര്യമായി ട്ട്. ഓട്ടത്തിനാണ് സാമർത്ഥ്യം. ഗഹനമായ കാട്ടിൽകൂടിയും മണിക്കൂറിൽ മുപ്പതുനാഴിക വേഗത്തിൽ പായും. ശത്രുസം ഹാരത്തിന്ന് സ്വീകരിക്കുന്നതു് കുതിച്ചുചാടി തൊഴിക്കുകയോ ചവിട്ടിതാഴത്തിട്ട മെതിക്കുകയോ ആയിരിക്കും! പാദത്തിൽ മൂന്നു വിരലുണ്ട്. മൂന്നിലും കൂത്തു മൂച്ചയുള്ള നഖവുമുണ്ട്— ഇതാ ണ് കാസോവാരിപ്പക്ഷി!

വലിഞ്ഞുകയറി വഴക്കിടുന്ന സ്വഭാവം അതിനില്ല. പാട്ട നോക്കി പോകുന്നവരെ അതു് ശ്രദ്ധിക്കുകയുമില്ല. തീററിയ്ക്കു പോലും അന്യജീവികളെ ഹിംസിക്കാറില്ല. കാരണം അതു് സസ്യഭുക്കാണ്. അപൂർവമായി വല്ല കീടപ്രാണികളെ കൊ ത്തിവിഴുങ്ങിയെന്നിരിക്കും. പിടയ്ക്കാണ് പൊലിപ്പ്. പക്ഷേ പൂവനാണ് അടയിരിക്കുന്നതും കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോററിവളർത്തു ന്നതും! തള്ള താന്തോന്നിയായി തന്നിഷ്ടംപോലെ നടക്കും!

കാസോവാരി മൂന്നു ജാതിയുണ്ട്. ഒന്ന് ആസ്ട്രേലിയ യിലും ബാക്കി ന്യൂഗിനിയിലുമാണ്. ആസ്ട്രേലിയക്കാരിയു ടെ കഥയാണ് നേരത്തെ പറഞ്ഞതു്. പക്ഷിയുടെ ഇറച്ചിക്കും തൂവലിനും നല്ല വിലകിട്ടും. അതുകൊണ്ടു് വേട്ടക്കാർ ധാരാള മുണ്ട്. മനുഷ്യൻ മാത്രമേ അതിനു ശത്രുവായിട്ടുള്ളൂ. അതുകൊ ണ്ടു് വർഗനാശത്തിൻെറ വക്കിലാണ് ഈ പക്ഷിവർഗത്തി ൻെറ നില.

വർഗനാശം നേരിടുന്ന ഒരു സുഗന്ധിമൃഗം

ഷേക്സ്പിയരുടെ ഒരു നാടകത്തിലെ കഥാപാത്രമായ ക്ലാഡിയോ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്: 'ഒരു യുവാവ് വെരുകിൻ പുനു പുരട്ടിത്തുടങ്ങിയാൽ തീരുമാനിക്കാം അയാൾ പ്രണയത്തിലെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്ന്'—ശരിയാണ് പഴയകാലത്തും സുഗന്ധലേപനങ്ങളിൽ താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നത് യുവജനങ്ങൾക്കാണ്. അധികവും യുവതികളെ ആകർഷിക്കുവാനാണ് യുവാക്കന്മാർ ഇതു് ചെയ്തിരുന്നതു്! യൂറോപ്പിലും വെരുകിൻപുനുവിനു് പ്രിയമേറിയിരുന്ന അക്കാലത്തു്! സോളമൻ രാജാവ് അതു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന എന്നാണറിവ്. അദ്ദേഹത്തിനു വേണ്ട വിഭവം എത്യോപ്യയിൽനിന്നായിരുന്നത്രേ കൊണ്ടുചെന്നിരുന്നതു്. ഇതുപോലെ പ്രതാപികളും പ്രസിദ്ധരുമായ പല ഭരണാധികാരികളും ഈ സുഗന്ധവസ്തു വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടതായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1934–ൽ മാത്രം ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നു് രണ്ടരടൺ വെരുകിൻപുനു കയററിയയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കണക്കു്. അതിനു് 120,000 ഡോളർ വിലമതിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഇന്നു് ഇതിനെക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങ് പുനു വേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ ആവശ്യത്തിൽ ഏറിയപങ്കും കൃത്രിമമായ ഉല്പന്നം നിറവേററുന്നു!

കേരളത്തിലെ വെരുകിൻപുനു പണ്ടേയ്ക്കുപണ്ടേ പ്രസിദ്ധി നേടിയിട്ടുള്ളതാണ്. വെരുകിനെ കൂട്ടിൽ വളർത്തി പുനു ശേഖരിക്കുന്ന പതിവ് ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. ഈ ലേഖകൻതന്നെ എത്രയോ എണ്ണത്തെ ഇങ്ങനെ കാണുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മനുഷ്യവാസമടുപ്പിച്ചുള്ള വെളിമ്പ്രദേശങ്ങളാണ് സാധാരണമായി വെരുകിനു് പ്രിയമുള്ള സങ്കേതം. കുറുക്കന്റെ കാര്യവും ഏതാണ്ട് ഇതുപോലെതന്നെ. ചിലപ്പോൾ ആൾത്തിരക്കുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽപോലും സാമർത്ഥ്യത്തോടെ ഒളിച്ചു ജീവിക്കുവാൻ വെരുകിനു് വിരുതുണ്ട്. മദിരാശിപട്ടണത്തിലെ സെൻസസ് ആഫീസിലുള്ള കടലാസ്സുഫയലുകൾ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന കെട്ടിടത്തിനുള്ളിൽ തങ്ങുകമാത്രമല്ല, കുട്ടികളെ പ്രസവിച്ചു കുടിയിരിക്കുകയുംചെയ്ത വെരുകിനെപ്പററി ഈ ലേഖകനു് അറിവുണ്ട്.

നീന്താനും മരത്തിൽ കയറാനും വെരുകിനു കഴിയും പകൽ പൊതുവെ ഒളിവിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടും. അപ്പോഠം വിശ്രമംതന്നെ. ഇരുട്ടു വീശിത്തുടങ്ങിയാൽ വെളിയിൽവരും. അതിൻെറ സ്വകാര്യജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് വസ്തുനിഷ്ഠമായ വിവരങ്ങഠം നന്നേ കുറവാണ്. ഒരു ചൂതിൽ, ഒന്നുരണ്ടു കുഞ്ഞുങ്ങളിലേറെ കാണാറില്ല. കൂട്ടിലിട്ടു വളർത്തുന്നവ പ്രസവിക്കുക പതിവില്ല.

സുഗന്ധമരുളുന്ന ഒരുതരം വെരുക്, ശത്രുക്കളിൽനിന്നു രക്ഷനേടാനായി അത്യന്തം ദുർഗന്ധമുള്ള ഒരു ദ്രാവകം വിസർജ്ജിക്കുവാൻ വിരുതനാണ്! അവസാനത്തെക്കയ്യായിട്ടാണ് അതിൻെറ ഈ പ്രയോഗം!

പുനു എന്ന വസ്തു വെരുകിൻെറ മൂലാധാരഗ്രന്ഥിയിൽ നിന്നുത്ഭവിക്കുന്ന ഒരു വിസർജനമാണ്. അതു പുറത്തു വരുവാൻ, ഗ്രന്ഥിസ്ഥാനം, അതായതു ആസനഭാഗം ചെടിയിലോ പാറക്കഷണത്തിലോ ഉരസ്സേണ്ടതുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് കൂട്ടിൽ കിടക്കുന്ന വെരുക് അതിൽ സ്ഥാപിക്കുന്ന മുളങ്കഷണത്തിൽ കൂടെക്കൂടെ ആസനം ഉരുമ്മാറുള്ളതു്. വലുതും ചെറുതുമായ രണ്ടു ജാതികളിൽനിന്നാണ് നല്ല ഗുണമേറിയ പുനു സമ്പാദിക്കാവുന്നതു്. മരുന്നിനും മന്ത്രത്തിനും മാത്രമല്ല മററു പല കാര്യങ്ങഠംക്കും ഈ സുഗന്ധവസ്തു മനുഷ്യൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിവരുന്നു.

പഴയ പല സങ്കേതങ്ങളിലും ഇന്നു് വെരുകിനെ കാണാൻ കിട്ടാതായിട്ടുണ്ടു്. മററു പല ജന്തുക്കളെയുംപോലെ വെരുകും വർഗനാശത്തിലേക്കു് നിപതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നാണു് അറിവു്. വെരുകിൻപുനുവിനു പകരം മണമുള്ള കൃത്രിമ വസ്തു ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ജന്തുനാശത്തെക്കുറിച്ചു് നാം അറിഞ്ഞെന്നുവരികയില്ല. എങ്കിലും ആ സുഗന്ധത്തിൽ കണ്ണീരിൻെറ ഈർപ്പം കലന്നിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാണു്.

കസ്തൂരിമാൻ

അമിതമായ സുഖലോലുപതത്വത്തിൻെറ ലക്ഷണമാണ് കസ്തൂരിപൂശൽ എന്നത്രേ പൊതുവെയുള്ള അഭിപ്രായം. ഈ സുഗന്ധവസ്തുവിൻെറ വില കണക്കാക്കുമ്പോൾ അതു പൂശാനുള്ള ആശ പലരിലും കെട്ടടങ്ങും. പ്രകൃതിദത്തവും ശുദ്ധവുമായ പത്തു ഗ്രാം കസ്തൂരിക്ക് വിപണിയിൽ 1982—ൽ 1250 ക വിലയുണ്ടായിരുന്നു. ആ വില കൊടുത്താൽപോലും കിട്ടിയെന്നും വരുന്നതല്ല. വിപണിയിൽ വിററഴിയുന്നതു് മിക്കവാറും കൃത്രിമകസ്തൂരിയാണ്. 1979—ൽ ലോകവിപണിയിൽ ഒരു കിലോഗ്രാമിനു് 40,000 ഡോളർ ആയിരുന്നു അംഗീകൃതമായ വില.

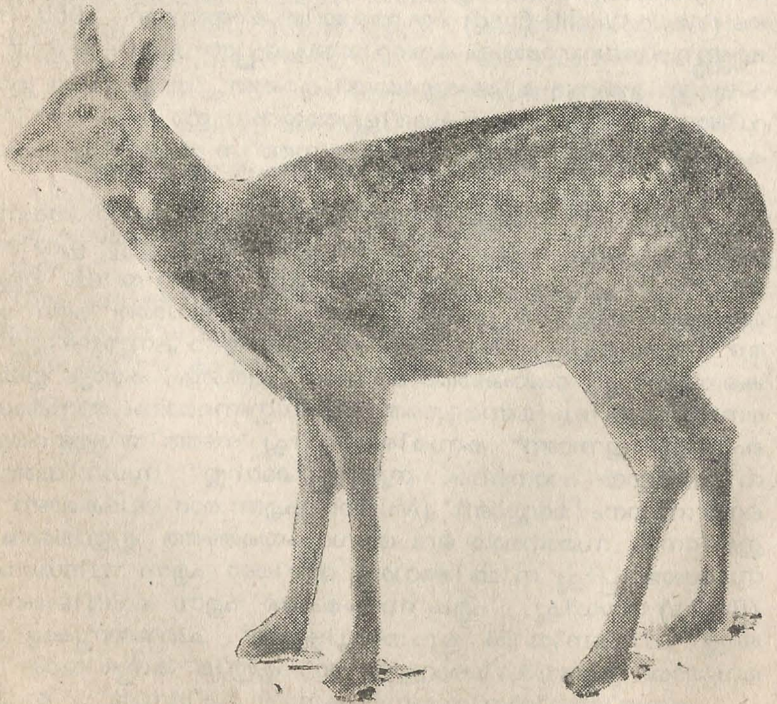
ഇന്ത്യയിൽനിന്നു കയററിയയയ്ക്കുന്ന കസ്തൂരിയുടെ അളവിൽ ഗണ്യമായ കുറവുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ലോകവന്യജന്തുനിധിയുടെ (World Wildlife Fund) ഒരു രേഖയിൽ കാണുന്നതു്. 1960—ൽ എണ്ണൂറുകിലോഗ്രാമോളം കയററിയയച്ചപ്പോൾ 1980—ൽ അതു് കഷ്ടിച്ച് ഇരുന്നൂറു കിലോഗ്രാമായി കുറഞ്ഞു. അമൂല്യമായ ഈ വിഭവത്തിനു് ആവശ്യക്കാരില്ലാതായതല്ല ഈ പതനത്തിനു കാരണം; കസ്തൂരിമൃഗത്തിൻെറ എണ്ണത്തിനു സംഭവിച്ച ക്ഷയമാണ്.

അതിപുരാതനകാലംതൊട്ടു് വിശിഷ്ടമായ സുഗന്ധവസ്തുവായി മാത്രമല്ല, വിലയേറിയ ഒരു ഔഷധമായും ഇതു് ഇവിടെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആയുർവ്വേദത്തിലും യുനാനിയിലും ഉള്ള ഔഷധവിധികളിൽ, കസ്തൂരി ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ഒരിനമാണ്. വായുഗുളികയെന്നും മററും അറിയപ്പെടുന്ന കസ്തൂര്യാദിഗുളികയെക്കുറിച്ച് കേൾക്കാത്തവർ നന്നേ ചുരുങ്ങും. കാര്യം ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും മണമല്ലാതെ ഔഷധഗുണമൊന്നും അവകാശപ്പെടാനില്ലെന്നാണ് കസ്തൂരിയെക്കുറിച്ചു നടത്തിയിട്ടുള്ള വസ്തുനിഷ്ഠങ്ങളായ പഠനങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്. സുഗന്ധത്തിൻെറ നിദാനം 'മസ്കോൺ' (Muskone)എന്ന രാസഘടകമാണ്. ഇതിനോടു സമാനമായ ഒരു രാസസംയുക്തത്തെ കൃത്രിമമായി സംയോജിപ്പിച്ചു നിർമ്മിക്കുവാൻ റുസിക്കാ എന്ന വിദഗ്ദ്ധനു് (Ruzika) സാധിച്ചു. 'എക്സാൾടോൺ' എന്ന പേരിലാണ് അതു വിപണിയിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ചമയവസ്തുക്കളിൽ മുഖ്യമായി ഉപയോഗിക്കാറുള്ളതു് ഈ കൃത്രിമ കസ്തൂരിയാണ്.

കസ്തൂരിമാനിൽനിന്നാണ് കസ്തൂരി കിട്ടുന്നതു്. ഭാരതത്തിൽ ഗർവാൾ—ഹിമാലയപ്രാന്തങ്ങളിൽ മുഖ്യമായി കാണുന്ന

ഒരു വന്യജന്തുവാണ് കസ്തൂരിമാൻ. ഏഷ്യയുടെ മദ്ധ്യപ്രദേശത്തും വടക്കുകിഴക്കൻപ്രദേശങ്ങളിലും ഇതു് വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. കാശ്മീരം, നീപ്പാൾ, സിക്കിം, ടിബററ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ ശരിയായ കസ്തൂരിമാനിനെ കാണാം.

മാൻജാതിയിൽപെടുന്നെങ്കിലും ഇതിനു് മററു മാൻവർഗങ്ങളിൽനിന്നു് തനതായ ചില വ്യത്യാസങ്ങളുണ്ട്. അപൂർണ്ണമായ ഒരു മാൻജാതിയെന്നാണ് വിദഗ്ദ്ധന്മാർ ഇതിനെ വിവരിക്കുന്നതു്. മററു ജാതികളോടൊത്തു് പരിണാമപുരോഗതി അതിനുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും അവർ പറയുന്നു. കസ്തൂരിമാനിൻെറ ആൺജാതി മോഴയാണ്. മൂലഗ്രന്ഥികളും അവനില്ല. പുശ്ചീയഗ്രന്ഥിയും കസ്തൂരിഗ്രന്ഥിയും മററു പ്രത്യേകതകൾതന്നെ. കസ്തൂരിമാനിൻെറ വാൽ അത്യന്തം കുറുകിയിരിക്കുന്നു. മൂട്ടിലും അററത്തും മാത്രമേ അല്പം രോമമുള്ളു. പൃഷ്ഠഭാഗത്തു വളരുന്ന മുററിയ

കസ്തൂരിമാൻ

രോമത്തിനുള്ളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ വാൽ പുറത്തു പ്രകട മല്ല; വാലില്ലെന്നേ തോന്നൂ. വാലിൻെറ ഒരു വശത്താണ് പൃഷ്ഠീയഗ്രന്ഥിവാഹിനിയുടെ അററം തുറന്നിട്ടുള്ളത്. ആണി ൻെറ വയറിനടിഭാഗത്തുള്ള തൊലിക്കുള്ളിലാണ് കസ്തൂരിഗ്രന്ഥി യുടെ സ്ഥാനം. അതിൻെറ വാഹിനി തുറക്കുന്നത് പുക്കിളി നോടടുത്തഭാഗത്തും. വിസർജിക്കുന്ന വേളയിൽ ശുദ്ധമായിരി ക്കുമ്പോഠം, ലഘുവായ മൂത്രഗന്ധമാണ് കൂടുതലെങ്കിലും, കുറെ കഴിയുമ്പോഴേക്കു് അതിൻെറ സ്വതഃസിദ്ധമായ സുഗ ന്ധം കസ്തൂരി നേടുന്നു; പ്രസരിപ്പിക്കുന്നു. പ്രത്യുൽപ്പാദനകാല ത്തു് ആണിനെ കണ്ടെത്താനുള്ള പ്രേരണ, ഈ ഗന്ധത്തിലൂ ടെയാണ് പെൺജാതിക്കുണ്ടാകുന്നതെന്നാണ് അനുമാനം. മൂരി ക്കു് കൊമ്പില്ലെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞല്ലോ. പക്ഷേ കീഴോട്ടു വളന്നു നില്ക്കുന്ന കോമ്പല്ലുകഠം, കൊമ്പിൻെറ കുറവു് പരിഹരിക്കും.

കസ്തൂരിഗന്ധം അത്യുജ്ജ്വലമാകയാൽ അതിവേഗത്തിൽ ഘ്രാ ണേന്ദ്രിയത്തെ ക്ഷീണിപ്പിക്കും. 3000—ൽ ഒരു പങ്കു മാത്രമേ ഉള്ളുവെങ്കിലും, കസ്തൂരിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം ഗന്ധത്തിലൂടെ പ്രകടമാക്കുന്നു. അമോണിയയോ അതുപോലെ മററുചില വസ്തു ക്കളോകൊണ്ടു് അതു് അത്യുജ്ജ്വലമാക്കാനും സാധിക്കും. ലോക ത്തിലെ കസ്തൂരിയിൽ 80—85 ശതമാനം ടിബററ്, ചൈനയു ടെ ചില ഭാഗങ്ങഠം, ഇൻഡോചൈന തുടങ്ങിയ പ്രദേശങ്ങ ളിൽനിന്നു വരുന്നതാണ്. ഇത്രയധികം കള്ളക്കലർപ്പു് നടത്തു ന്ന മറെറാരു വിഭവമില്ല.

ചമയൽ വസ്തുക്കളിൽ വിഷമംകൂടാതെ കലരാനും, പിന്നെ പ്രകാശിക്കുവാനും ശേഷിയുള്ളതുകൊണ്ടു് പഴയകാലം മുതൽ അ ത്തരം കാര്യങ്ങഠംക്കായി കസ്തൂരി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. പ്രകൃതിദത്തമായ കസ്തൂരിയുടെ വില വദ്ധിച്ചതുകൊണ്ടു്, കസ്തൂ രിമാനിനെ കൊന്നു്, അതു സംഭരിക്കാനുള്ള ആത്തി പെരുകി യിരിക്കുന്നു. അതു കാരണം കസ്തൂരിമാൻ വർഗനാശത്തെ നേരി ട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ദുരന്തം ഒഴിവാക്കാൻ പലരും ഇന്നു ശ്രമിച്ചുവരുന്നതു് അഭിനന്ദനീയമാണ്. എങ്കിലും അമിതലാ ഭേച്ഛുക്കളുടെ ആക്രമണങ്ങളിൽ നിന്നു് അതു രക്ഷപ്രാപിക്കുമോ എന്നു് പ്രവചിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.

പാറാൻ

ഏതാണ്ട് നാല്പത്തിയഞ്ചുകൊല്ലം മുമ്പ് കേരളത്തിലെ മലയോരപ്രദേശങ്ങളിൽ കാണാൻ വിഷമമില്ലാതിരുന്ന ഒരു ജന്തുവാണ് പാറാൻ എന്ന് നാട്ടിൻപുറത്തുകാർ പേർപറയുന്ന പറക്കുന്ന അണ്ണാൻ. അന്ന് കാടായിക്കിടന്നിരുന്ന പല സ്ഥലങ്ങളും നാടായി, നാട്ടിൻപുറമായി മാറിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. മാററത്തിന്റെ കാററ് പലതും പാടെ ഇല്ലാതാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വനങ്ങളിലും അതിനോടടുത്തുള്ള നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലും ഈ വന്യജന്തുവിനെ ഞാൻ എത്രയോ തവണ കണ്ടിട്ടുണ്ട്! ഒരു മരത്തിൽ നിന്ന് മറെറാന്നിലേയ്ക്ക് തെന്നിപ്പറന്നു പോകുന്ന കൗതുകകരമായ കാഴ്ച ഒരോർമ്മയായി അവശേഷിക്കുന്നു. ഇന്ന് മനഃപൂർവം തിരക്കി നടന്നാലും അതിനെ കാണാൻ കിട്ടുന്നില്ല.

'പാറാനെ കണ്ടിട്ട് നാളുകളെത്രയോ ആയി!' എന്ന് പഴമക്കാർ ദീർഘനിശ്വാസം ചെയ്യും, അതിനെപ്പററി ചോദിച്ചാൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ Small Travancore Flying Squirrel എന്നാണ് അതിന്റെ പേർ. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കൊടുത്തിട്ടുള്ള പേർ Petinomys Fuscocapillus എന്നമാണ്. കേരളക്കരയിലെ പ്രത്യേകിച്ച് സഹ്യാദ്രിയുടെ തെക്കുഭാഗങ്ങളിലെ കാടുകളിൽ ധാരാളമായി ഇതിനെ കാണാനുണ്ടായിരുന്നു. പറക്കാൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു മലയണ്ണാനെന്നു പറയാം. ചിറകില്ല. ചിറകടിച്ചു പറക്കുന്നരീതിയിൽ പറക്കുകയുമില്ല. കൈകാലുകളെ കൂട്ടിയിണക്കുന്ന ഒരു അയവുള്ള ചർമ്മമുണ്ട് രണ്ടു വശത്തും. അതു് പരത്തിപ്പിടിച്ചാൽ വളരെ വലിപ്പം തോന്നും. ഉയർന്നസ്ഥാനത്തു നിന്ന് താഴത്തേക്ക് വായുവിലൂടെ വഴുതി, തെന്നി പോകുവാനുതകുന്ന വിധം പറക്കുന്ന അവസരത്തിൽ കൈകാലുകൾ വിടർത്തി പിടിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ വഴുതി തെന്നിപ്പറക്കുമ്പോൾ ശബ്ദമൊന്നും ഉണ്ടാകുകയുമില്ല.

മാർദ്ദവമേറിയ രോമം പൊതിഞ്ഞിട്ടുള്ള പാറാന്റെ തോൽ വിലമതിപ്പുള്ള കൗതുകവിഭവമാണ്. ഇറച്ചിയും സ്വാദുള്ളതു തന്നെ. ഈ കാരണങ്ങളാൽ പാറാനെ വേട്ടയാടുവാൻ വേണ്ടുവോളമാളുകളുണ്ടായി. വനനാശത്താൽ വാസസ്ഥലങ്ങൾ ചുരുങ്ങിയപ്പോൾ അതു വിഷമത്തിലായി, ചിലപ്പോഴൊക്കെ നാട്ടിൻപുറത്തേയ്ക്ക് കടന്നു ചെല്ലുവാൻ നിർബ്ബന്ധമായി. അതു് കൂടുതൽ ആപത്തു ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി. വേട്ടക്കാർ അതിനെ കൂട്ട

പാറാൻ—പറക്കുന്ന അണ്ണാൻ

തൽ ശ്രദ്ധിച്ച് നിറയൊഴിച്ചു. ഇങ്ങനെ ഇന്ന് പാറാൻ വർഗ നാശത്തിൻെറ വെല്ലുവിളി നേരിടുകയാണ്.

പൊതുവെ പറഞ്ഞാൽ പാറാൻ നക്തഞ്ചരനാണ്. സന്ധ്യാ വേളയിലാണ്, അതുവരെ ഒളിഞ്ഞു് ഒതുങ്ങിക്കഴിയുന്ന ജന്തു പുറത്തു വരുന്നതു്. കായ്കനികൾ കഴിക്കാൻ കൊതിയാണ്. അതുകൊണ്ടു് അവ തിരക്കി സഞ്ചരിക്കുന്നു. ചില മരങ്ങളുടെ പൂമൊട്ടുകളും അതിനു പ്രിയം തന്നെ. മരങ്ങളിൽ ചുററിപ്പററി നടക്കുമ്പോൾ സാമാന്യം വലിപ്പമുള്ള അണ്ണാനാണെന്നേ കാണി കൾക്കു തോന്നൂ.

പാറാൻെറ സ്വകാര്യ—കുടുംബജീവിതങ്ങളെപ്പററി നമുക്ക് അറിവു കുറവാണ്. സന്താനപരിപാലനം അമ്മയുടെ മാത്രം കത്തവ്യമായിട്ടേ കരുതാൻ വഴിയുള്ളു. ഇണയോടൊത്തു ജീവി ക്കുന്ന സ്വഭാവവും പ്രത്യുൽപാദനകാലത്തല്ലാതെയില്ല. പിതാ

വിനു് ഭാര്യയോടോ സന്താനങ്ങളോടോ പ്രത്യേക താത്പര്യമൊന്നുമില്ല. അവൻ ഒററയാനായി ജീവിക്കുന്നു.

അല്പനേരമെങ്കിലും പ്രകൃതിദത്തമായ പരിതസ്ഥിതിയിൽ പാററാനെ നിരീക്ഷിക്കുവാൻ ഭാഗ്യം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവർ ആ അനുഭവം അത്രവേഗം വിസ്മരിക്കുന്നതല്ല. ശത്രുഭയമില്ലെങ്കിൽ അതു് നിരീക്ഷകന്മാരോട് വിപ്രതിപത്തി പ്രദർശിപ്പിച്ച് പലായനം ചെയ്യുന്നതല്ല. കുഞ്ഞുങ്ങൾ ലീലാവിനോദപ്രിയരാണ്. അൽപം നേരം പോലും അടങ്ങിയൊതുങ്ങിയിരിക്കാതെ ഓടിച്ചാടിക്കളിക്കുന്നതു് കാണാൻ കൗതുകമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

നമ്മുടെ നാടിൻെറ അപൂർവസമ്പത്തായ ഈ ജന്തു കുലനാശത്തിൻെറ ഭീഷണി നേരിടുകയാണെന്നു പറയുന്നതുതന്നെ സങ്കടമുള്ള സംഗതിയാണ്. ചരിത്രത്തിൻെറ ഏടുകളിലായിഅതു ഒതുങ്ങുകയാണെങ്കിൽ, അതിൻെറ പാപഭാരം മനുഷ്യർതന്നെ വഹിക്കേണ്ടിവരും. പ്രകൃതിയിൽ അതിനു് മനുഷ്യനല്ലാതെ മററു കാര്യമായ ശത്രുക്കളൊന്നുമില്ലെന്നുള്ളതുതന്നെ അതിൻെറ കാരണം. വേട്ടക്കാരും വനനശീകരണക്കാരും ആയിരിക്കും അതിനെ നശിപ്പിച്ചവർ. അതേസമയം വന്യജന്തുപ്രിയർ ഒരു ചെറുവിരൽ പോലും അനക്കാതിരുന്നാൽ ആ പാപത്തിൽ അവർക്കും പങ്കുണ്ടായിരിക്കും.

ചിതൽ തീനി

നാലടി നീളവും രണ്ടടിപൊക്കവുമുള്ള സാമാന്യം വലിപ്പമുള്ള ജന്തു. കഴുതച്ചെവികൾ തീററിതികയാതെ പട്ടിണിയാൽ പൂടപൊഴിഞ്ഞു മാംസം ചുരുങ്ങിയ പശുക്കിടാവിന്റെ തല എങ്ങിനെയിരിക്കും? അതുപോലെ തോന്നുന്ന സാമാന്യം നീണ്ടതല, മോന്തയുടെ അററത്തു് മൂക്ക്, ആവശ്യമനുസരിച്ചു് അതു് അടയ്ക്കാൻ ഉതകുന്ന അയഞ്ഞ ചർമ്മം. രണ്ടടിയോളം നീളംവരുന്ന വാൽ. ബലിഷ്ഠമായ പിൻ കാലുകൾ. ഉറപ്പുള്ള നഖങ്ങളോടുകൂടിയ കുറുകിയ മുൻകാലുകൾ. ആകപ്പാടെ ആകർഷകമായ ആകാരമല്ല. ഭയങ്കരനെന്നു ഒററനോട്ടത്തിനു തോന്നിയേക്കാമെങ്കിലും, വളരെ പാവമാണു്. തീററി ചിതലാണു്. എത്ര കഠിനമായ പുററും പൊട്ടിക്കാൻ മിടുക്കുണ്ടു്. പുററിൽ പോടുണ്ടാക്കി അതിലൂടെ നീളമുള്ള നാക്കു് അകത്തു കടത്തി, ചിതലുകളെ ഒപ്പിയെടുത്തു വിഴുങ്ങും. അങ്ങനെ വിശപ്പടക്കും. അതിനു സഹായിക്കാൻ, പതിനഞ്ചിഞ്ചു നീളം വരുന്ന ഒരു നാക്കാണു് പ്രകൃതി കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും!

ആഫ്രിക്കയിൽ എമ്പാടും ഈ ജന്തുവിനെ കാണാം. പ്രത്യേകിച്ചു് സഹാറാ മരുഭൂമിയ്ക്കു് തൊട്ടു തെക്കുള്ള നാടുകളിൽ. കാര്യം ഇങ്ങനെയാണെങ്കിലും സാധാരണക്കാർക്കു് അതിനെ അവിടങ്ങളിൽ കാണാൻ കിട്ടുന്നതു് അപൂർവമാണു്. വളരെ രഹസ്യമായിട്ടാണു് ജീവിതം. രാത്രിയിലേ പുറത്തിറങ്ങൂ. അല്ലാത്ത സമയം മാളത്തിലാണു് ഇരിപ്പു്. ചിതൽ തീനിയെന്നു നമുക്കു് അതിനു് പേരുകൊടുക്കാം. ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്നതു് ആർഡ്വ്വാർക് (Aardwark) എന്നാണു്.

മാളമുണ്ടാക്കുവാൻ ഇതുപോലെ വൈദഗ്ധ്യം ഉള്ള ജന്തുക്കൾ കുറവാണു്. ശത്രുഭയമുണ്ടായാൽ അതിവേഗത്തിൽ മാളമുണ്ടാക്കി മണ്ണിൽ മറയും! ശത്രുക്കൾ അതിനു ധാരാളമുണ്ടു്. ഏററവും വലിയ ശത്രു മനുഷ്യൻതന്നെ. പിന്നെ പെരുമ്പാമ്പും പുലിയും വേട്ടനായ്ക്കളും!

മദ്ധ്യവേനൽകാലത്താണു് പ്രസവം. ഒരു ചൂതിൽ സാധാരണയായി ഒരു കുട്ടിയെ കാണു. ചിലപ്പോൾ ഇരട്ടകളും ഉണ്ടായെന്നുവരാം. കുഞ്ഞിനെ ആറുമാസത്തോളം തള്ള പോററിവളർത്തും. പിന്നെ അതു് പാടുനോക്കിപോകാൻ നിർബ്ബന്ധമാണു്.

ജന്തുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാക്ക് ഇതു് ഒരു പ്രശ്നജീവിയാണു്. ഏതു കുലത്തിൽ പെടുത്തണമെന്നു് തിട്ടപ്പെടുത്തുവാൻ വിഷമങ്ങളുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് വർഗീകരണവിദഗ്ധന്മാർ ഒരു പ്രത്യേക കുലം അതിനായി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു! പ്രാചീനകാലത്തു് ഏഷ്യയിലും വടക്കെ അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും എല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു ഈ ജന്തു. പക്ഷേ, ഇന്നു് ഈ ചിതൽ തീനിയെ ആഫ്രിക്കയിൽ മാത്രമേ കാണാനുള്ളു. വർഗനാശത്തിൻെറ വക്കിലെത്തിയിട്ടുണ്ടു് ഈ ഉപകാരമുള്ള ജന്തുവും.

പെരുമാനും ചീററപ്പുലിയും

മുകില ചക്രവത്തി അക്ബർ ആയിരത്തോളം ചീററപ്പുലികളെ പുലത്തിയിരുന്നതായി ചരിത്രരേഖകളുണ്ട്. എന്തിനാണ് ഇത്രയും പുലികളെ അദ്ദേഹം പോററിയിരുന്നതു്? അവയോടുള്ള സ്നേഹംകൊണ്ടായിരുന്നു എന്ന് എങ്ങും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. മറിച്ച് മൃഗയാവിനോദത്തിനായിരുന്നു എന്നു് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. മുഖം മൂടികെട്ടി, വണ്ടിയിലാക്കി പുലികളെ പെരുമാൻ മേയുന്ന പുൽമേട്ടിൽ കൊണ്ടുപോകും. അവിടെ എത്തുമ്പോൾ മൃഗപരിപാലകർ മുഖംമൂടി അഴിച്ച് പുലികളെ പുറത്തുവിടും. അവ പെരുമാനിനെ പിടിക്കാൻ പായുന്നതു നോക്കി ചക്രവത്തി ആഹ്ലാദിക്കും!

ഇതു് പതിനാറാം നൂററാണ്ടിലെ സംഭവമാണ്. ഈ സംഭവത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകളായിരുന്ന രണ്ടു കഥാപാത്രങ്ങളുടെ പിൻഗാമികൾ ഇന്നു് ഭാരതത്തിൽ ഇല്ലാതായിരിക്കുന്നു. ചീററപ്പുലിയും പെരുമാനും, ഇനിമേൽ കഥകളിൽ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരിക്കൂ! എത്ര ദയനീയമാണ് ഈ സ്ഥിതി! ദുഃഖം തോന്നുന്നില്ലേ ഇതു വായിക്കുമ്പോൾ........

ചീററപ്പുലി ഏററവും വേഗത്തിൽ ഓടാൻ ശേഷിയുള്ള മൃഗമായിരുന്നു. പെരുമാൻ അഴകും സൗശീല്യവും പ്രസരിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ഓമന. പിരികൊമ്പുള്ള മൃഗം. ഭാരതീയ ജ്യോതിഷത്തിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന രാശിചക്രത്തിലൊന്നിൽ പെരുമാനിനാണ് സ്ഥാനം കൊടുത്തിരുന്നതു്. ഇനിമേൽ ദുഃഖസ്മൃതിയുണത്തുന്ന ഒരു ചിത്രം മാത്രമായിട്ടേ അതു് അവിടെ സ്ഥിതിചെയ്യൂ!

ഭാരതത്തിലെ വൈവിധ്യമുള്ള ജന്തുജാലങ്ങളിൽ ഏററവും കൗതുകം ഉളവാക്കുന്നവയായിരുന്നു ഈ രണ്ടു മൃഗങ്ങളും. രണ്ടും ഓട്ടത്തിനു് വിദഗ്ദ്ധരായിരുന്നു. പെരുമാനിനു് മണിക്കൂറിൽ അൻപതു നാഴികയോളം വേഗത്തിൽ പായാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിട്ടില്ല. പുല്ലിൻെറയും കൊച്ചു കാട്ടുചെടികളുടെയും നാമ്പുമാത്രം തിന്നു നടന്നിരുന്നു. അതു്, ഒരിക്കലും കൂട്ടം വിട്ട് മേയുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. കൂട്ടത്തിലെ അംഗസംഖ്യ എത്രയായിരുന്നാലും പ്രായമെത്തിയ ഒരു മൂരിക്കുട്ടനേ അതിൽ കാണുമായിരുന്നുള്ളു. അവൻെറ ഭാര്യാവൃന്ദമായിരിക്കും മററുള്ളവരെല്ലാം. ആൺകുട്ടികൾ പ്രായമെത്തിയാൽ കുലപതി അവരെ

കുത്തിപുറത്താക്കുമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പുറത്താക്കപ്പെട്ടവർ കുറച്ചുകാലം കൊച്ചുകൂട്ടമായിനടക്കും. പിന്നെ ഓരോരുത്തരും സ്വന്തം ഭാര്യാസമൂഹത്തെ സ്വീകരിച്ച് നാഥനായി ജീവിക്കുകയായിരുന്നു പതിവ്. പ്രായം ചെന്നവയ്ക്കു് പിരിയുള്ള കൊമ്പും, കഴുത്തിനോടടുപ്പിച്ച് നിഴൽ വീശിയിരിക്കുന്ന മാതിരി കറുപ്പും കാണാമായിരുന്നു. അതിനാൽ ഈ മൃഗത്തെ ബ്ലാക്ക് ബക്ക് (Black buck) എന്നു് പറഞ്ഞിരുന്നു. ആൻറിലോപ് സെർവികാപ്ര (Antilope cervicapra) എന്ന ശാസ്ത്രനാമമുള്ള ഇതിനെ കേരളത്തിലെവിടെയെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുള്ളതിനു് രേഖകളില്ല.

ബ്രിട്ടീഷുഭരണകാലത്തു് പെരുമാനിനെ വേട്ടയാടിയിരുന്നതു് ആപ്പീസറന്മാരാണ്. വലിയ വിനോദത്തിനുവേണ്ടി വെടിവെച്ചിട്ടുള്ള മൃഗങ്ങളുടെ കണക്കുപറഞ്ഞു് അവർ ഊററം കൊണ്ടിരുന്നതായി അറിയാം. മൃഗയാവിനോദവും കള്ളവേട്ടയും കൊണ്ടാണ് ഈ സാധുമൃഗത്തിൻെറ കുലനാശം ഇവിടെ സംഭവിച്ചതു്.

ഇത്രയും കേൾക്കുമ്പോൾ സൗമ്യവും സുന്ദരവുമായ പെരുമാനിനെ ഒരു നോക്കു കാണുവാൻ കൊതിതോന്നുന്നില്ലേ? പക്ഷേ എന്തു ചെയ്യാൻ! ജീവനോടെ അതിനെ കാണുവാൻ ഇനി സാധിക്കുകയില്ല. നമുക്കു മുമ്പുള്ളവർ അല്പം കരുതിയിരുന്നെങ്കിൽ, ഇതു സംഭവിക്കുമായിരുന്നോ? ഇതു് നമുക്ക് ഒരു പാഠമായി കണക്കാക്കാം. നിങ്ങൾക്കുശേഷമുള്ള തലമുറകൾ നിങ്ങളെ കുററം പറയുവാൻ നിങ്ങൾ അവസരമുണ്ടാക്കുമോ? ഇന്നുള്ള വന്യജീവികളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ താല്പര്യം കാണിക്കുകമാത്രമാണ് ആവശ്യം. നമ്മുടെ മഹത്തായ പൈതൃകത്തെ പരിപാലിച്ച്, ഇനിവരുന്നവക്കു് കൊടുക്കുവാൻ നമുക്കു് കത്തവ്യമുണ്ട്.

കീരി

മാർദ്ദവമേറിയതും അഴകുള്ളതുമായ രോമാവരണംകൊണ്ട് അനുഗൃഹീതമായിട്ടുള്ള ജന്തുക്കളെ, സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനായി വേട്ടയാടുവാൻ മനുഷ്യർക്ക് മടിയില്ല. എന്നാൽ ഈ നായാട്ടുകൊണ്ട് ജന്തുക്കളുടെ കുലമററുപോകുവാൻ ഇടവന്നാലോ? അപ്പോഴെങ്കിലും സ്വാർത്ഥത കൈവെടിയുവാൻ മനുഷ്യർ തയ്യാറാകുമോ? ഈ ചോദ്യം ഇന്ന് ലോകത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള ജന്തുക്കൾ ചോദിക്കുന്നതായി സങ്കല്പിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലെ ഏകാന്തതയുള്ള നടപ്പാതകളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ചിട്ടുള്ളവർക്ക് പലപ്പോഴും നേരിട്ടു കണ്ടുമുട്ടാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ജന്തുവാണ് കീരി. ഇന്ന് അങ്ങനെയുള്ള നടപ്പാതകളുണ്ടോയെന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. ഉണ്ടെങ്കിൽ അത്യന്തം അപൂർവ്വമായിപ്പോലും ആ പഴയസുഹൃത്തിൻെറ ദർശനഭാഗ്യം ഉണ്ടായെന്നുവരുന്നതുമല്ല. രഹസ്യമായി ഓടിയും ഒളിച്ചും, ചിലപ്പോഴൊക്കെ കളിച്ചും ജീവിച്ചിരുന്ന കീരിക്ക് എന്തു സംഭവിച്ചു?.

ഞാൻ വിദ്യാർത്ഥി ആയിരുന്ന കാലത്ത് വീടുവിട്ട് സ്കൂളിലേക്കു പോകുമ്പോൾ, വഴിയിൽ കുറുകെ ചാടുന്ന കീരികളെ ഒന്നിലധികം തവണ കാണുന്നത് സാധാരണമായിരുന്നു; ഒററയ്ക്കും, കുഞ്ഞുങ്ങളോടൊത്തു കുടുംബമായിട്ടുമുള്ള കീരികൾ. ഇന്ന് അതേ സ്ഥലങ്ങളിൽ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങിയാലും ഒന്നിനെപ്പോലും കണ്ടുകിട്ടാനില്ല. നേരിട്ടു കണ്ട് പരിചയപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ്, നിരവധികഥകളിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെന്ന നിലയിൽ, സുഹൃത്തുക്കളായിട്ടുള്ള കീരിയെ ഒരിക്കലും മറക്കാനാവുന്നതല്ല. സ്വർണ്ണക്കീരിയുടെ കഥ ഉള്ളിൽ തട്ടാത്ത കുട്ടികളുണ്ടോ?

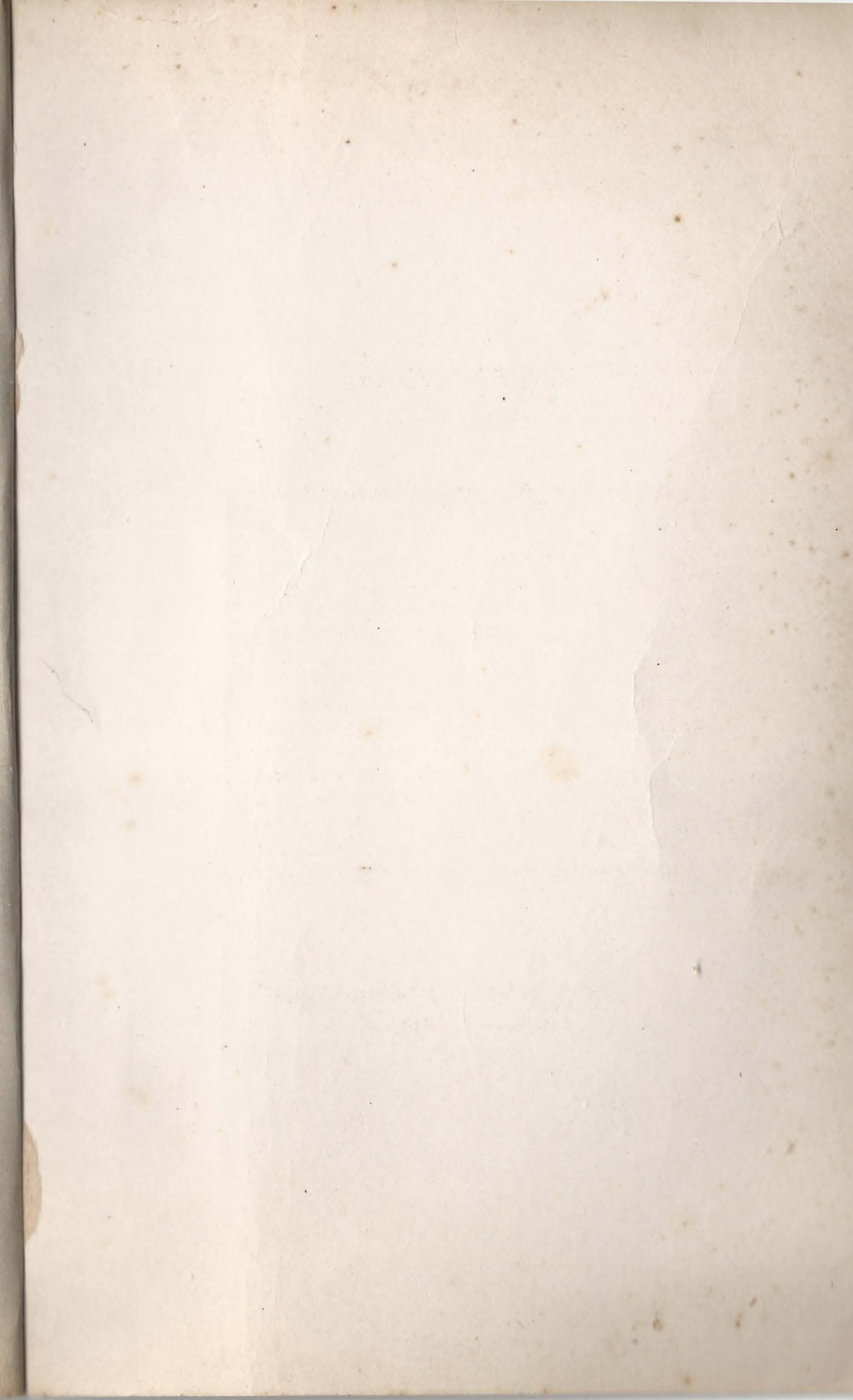
കീരിയെന്ന ഈ കൊച്ചു ജന്തു കുലനാശത്തിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതറിയുമ്പോൾ ആർക്കാണ് വേദന തോന്നാത്തത്? മനുഷ്യരുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് കർഷകരുടെ, ഉററമിത്രമായ കീരിക്ക് ഈ ദുസ്ഥിതി വരാൻ കാരണമെന്ത്? മാർദ്ദവമേറിയ അതിൻെറ രോമംതന്നെ! അതിന് കമ്പോളത്തിൽ വലിയ വിലകിട്ടും. ഉത്തമ കലാകാരന്മാരുടെ വിലപിടിപ്പുള്ള ബ്രഷ് നിർമ്മിക്കുവാൻ കീരിരോമംപോലെ മറെറാരു സാധനമില്ല. അതുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒന്നാംകിട ബ്രഷിന് വലിയ പ്രിയമുണ്ട്. ആണ്ടുതോറും ഇത്തരം മൂന്നുലക്ഷത്തിലധികം

ബ്രഷുകൾ കയററുമതിചെയ്യുന്നു! കീരിരോമമായും കയററുമതിയുണ്ട്. കീരിയെ കുട്ടക്കിലാക്കി കൊന്ന് രോമം ശേഖരിക്കുകയാണു പതിവ്. ഇതു മൂലം ഉത്തരേന്ത്യയിൽ പലയിടത്തും കീരിയുടെ സംഖ്യ ഗണ്യമായി ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കാര്യം പറയാനുമില്ല. ഈ സ്ഥിതി തുടർന്നാൽ കീരിയുടെ കുലനാശം ഉറപ്പാണെന്നാണ് വന്യമൃഗസംരക്ഷണവിദഗ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നത്.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണുന്ന കീരികളുടെ ആദി കുടുംബം ആഫ്രിക്കയിലെ മധ്യരേഖാപ്രദേശങ്ങളാണെന്നാണ് ജന്തുശാസ്ത്രവിശാരദന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. ഇന്നും അവിടങ്ങളിൽ അതിൻെറ ഗണത്തിൽ ഏററിയപങ്കും കാണപ്പെടുന്നു. ഒരു ഗണം ആഫ്രിക്കയിൽ നിന്ന് ദക്ഷിണേഷ്യൻ പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്ക് വ്യാപിച്ചു. ഇന്ന് ആറു ജാതികളെ ഈ മേഖലയിൽ കാണാം. അവയെല്ലാം ഭാരതത്തിലുമുണ്ട്.

ഇന്ത്യയിലെ ചെങ്കീരിയെ ജമേക്കയിൽ കുറെക്കാലംമുമ്പ് കുടിയേററുകയുണ്ടായി, എലിനിയന്ത്രണത്തിന്. ക്ഷുദ്രങ്ങളായ നിരവധി പ്രാണികളെ നശിപ്പിച്ചും നിയന്ത്രിച്ചും കഴിയുന്നതിന് കീരിയുടെ ആഹാരശീലം ഉതകും. പാമ്പ്, എലി, തേൾ, കീടപ്രാണികൾ തുടങ്ങി പലതിനേയും പാടവത്തോടെ അത് നശിപ്പിക്കുന്നു. എലിനിയന്ത്രണത്തിനു പൂച്ചയെക്കാൾ മിടുക്കൻ കീരിയാണെന്നാണ് വിദഗ്ധാഭിപ്രായം. വെസ്റ്റിൻഡീസിൽ ചെങ്കീരി കുടിയുറച്ചുകഴിഞ്ഞു. കോഴിവളർത്തൽ കേന്ദ്രങ്ങളിലും കരിമ്പുകൃഷിത്തോട്ടങ്ങളിലും അത് വിപത്തായി വളർന്നിരിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ കീരിയെ ഇറക്കുമതി ചെയ്യുന്നതു് നിരോധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ജന്തുലോകം

രണ്ടാം ഭാഗം

കോന്നിയൂർ ആർ. നരേന്ദ്രനാഥ്

മനുഷ്യൻ ഭക്ഷണത്തിന്നും വിനോദത്തിന്നും നിസ്സഹായരായ ജീവികളെ കൊന്നൊടുക്കുന്നു; അവയുടെ ആവാസമായ വനം വെട്ടിനശിപ്പിക്കുന്നു. ജീവികളിൽ പല വർഗങ്ങളും ഭൂമുഖത്തുനിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമായിക്കഴിഞ്ഞു, ചിലതെല്ലാം വംശനാശത്തിന്റെ വക്കത്തെത്തിനില്ക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ അക്രമങ്ങൾ സഹിക്കയല്ലാതെ ജന്തുക്കൾ എന്തു ചെയ്യും? അവർക്ക് സംഘടനകളോ രാഷ്ട്രീയബലങ്ങളോ ഇല്ലല്ലോ. നമ്മെക്കുറിച്ച് വരുംതലമുറ കടുത്ത നീചന്മാരെന്ന് ആക്ഷേപിക്കാതിരിക്കണമെങ്കിൽ ജന്തുസംരക്ഷണത്തിന്ന് നാം കാര്യമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യേപറ്റൂ. ശ്രീ നരേന്ദ്രനാഥിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ ആ മഹത്തായ കർമ്മത്തിലേയ്ക്കു് നയിക്കത്തക്കവണ്ണം നമ്മിൽ താത്പര്യമുണർത്തുവാൻ സഹായിക്കും.

പൂർണ്ണ പബ്ളിക്കേഷൻസ്
കോഴിക്കോട്